

คดีหมายเลขดำที่ ผบ ๓๙๒/๒๕๖๔

คดีหมายเลขแดงที่ ผบ ๑๓๑/๒๕๖๗

คำรับรอง.....บาท
 ใบเสร็จรับเงินเล่มที่.....
 เลขที่.....
 วันที่ - 4 มี.ค. 2567

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดชลบุรี

วันที่ ๑๙ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๗

ความแพ่ง

{	นางสาวธีรภา เจริญจิต	โจทก์
	บริษัทมาสด้า เซลส์ (ประเทศไทย) จำกัด	ที่ ๑
	บริษัทไชน่า คาร์บี้ มาสด้า (ประเทศไทย) จำกัด	ที่ ๒
	บริษัทมาสด้า ชลบุรี จำกัด (มหาชน)	ที่ ๓ จำเลย

เรื่อง   ซื้อขาย สินค้าไม่ปลอดภัย (ยานพาหนะ)

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์ซื้อรถยนต์พิพาท ยี่ห้อมาสด้า รุ่นซีเอ็กซ์-๕ สกายแอกทีฟ เครื่องยนต์เชื้อเพลิงดีเซล หมายเลขทะเบียน ๒ กฉ ๒๗๒๗ กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นรถยนต์ที่อยู่ภายใต้การดำเนินกิจการของจำเลยทั้งสาม โดยร่วมกันหรือแทนกันในฐานะกลุ่มบริษัทหรือบริษัทในเครือซึ่งกันและกัน ร่วมกันขาย ผลิตเพื่อขาย ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย หรือซื้อเพื่อขายต่อ หรือเป็นผู้ให้บริการเกี่ยวกับรถยนต์หรืออะไหล่รถยนต์ รถยนต์พิพาทที่โจทก์ซื้อมาเป็นสินค้าด้อยคุณภาพ ไม่ได้มาตรฐาน ชำรุดบกพร่อง หรือเสื่อมความเหมาะสมแก่ประโยชน์อันมุ่งจะใช้เป็นปกติ หรือไม่เป็นไปตามโฆษณา และเป็นสินค้าที่

/ไม่ปลอดภัย...

- ๒ -

ไม่ปลอดภัย โจทก์เป็นผู้บริโภคตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และเป็นผู้เสียหายจากการใช้สินค้าที่ไม่ปลอดภัย ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ ความรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ.๒๕๕๑ จำเลยทั้งสาม มีฐานะเป็นนิติบุคคล จำเลยที่ ๑ มีวัตถุประสงค์ประกอบกิจการซื้อ นำเข้า ขายหรือ จัดจำหน่ายรถยนต์จากบริษัทในเครือ รวมถึงการรับประกันคุณภาพสินค้าและการบริการ จำเลยที่ ๒ มีวัตถุประสงค์ประกอบกิจการขายรถยนต์ที่จำเลยที่ ๑ ผลิต จำเลยที่ ๓ มีวัตถุประสงค์ประกอบกิจการขายรถยนต์ที่จำเลยที่ ๑ ผลิต และกิจการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง จำเลยทั้งสามกระทำการหรือประกอบธุรกิจร่วมกัน หรือแทนกัน หรือสนับสนุนซึ่งกันและกัน ในการขาย ผลิตเพื่อขาย ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย หรือซื้อเพื่อขายต่อ ซึ่งรถยนต์ อะไหล่รถยนต์ หรือให้บริการซ่อมแซมรถยนต์ รวมทั้งการจัดหาวัตถุดิบ ชิ้นส่วน การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ และเทคโนโลยี เพื่อจำหน่ายแก่ผู้บริโภค รวมถึงการรับประกัน คุณภาพสินค้าและการบริการของรถยนต์รุ่นเดียวกับรถพิพาท ใช้เครื่องหมายการค้า ในทางการค้าว่า MAZDA ดังนั้นจำเลยทั้งสามจึงเป็นผู้ประกอบกิจการ ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.๒๕๒๒ และเป็น “ผู้ประกอบการ” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ.๒๕๕๑ สินค้ารถยนต์หรืออะไหล่รถยนต์ของจำเลยทั้งสามเป็นสินค้าที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิด ความเสียหายจากความบกพร่องในการผลิตหรือการออกแบบ หรือไม่ได้กำหนดวิธีใช้ วิธีเก็บ รักษา ค่าเตือน หรือข้อมูลเกี่ยวกับสินค้า หรือกำหนดไว้แต่ไม่ถูกต้อง หรือไม่ชัดเจน ตามสมควร ทั้งนี้โดยคำนึงถึงสภาพของสินค้าอันตรายที่เกิดจากการใช้งาน ระบบการทำงาน ลักษณะการใช้งานและการเก็บรักษาตามปกติอันพึงคาดหมายได้ต่อตัวโจทก์ ผู้โดยสารหรือ

/ผู้ร่วม...

- ๓ -

ผู้ร่วมใช้ทาง จึงเป็นสินค้าที่ไม่ปลอดภัย จำเลยทั้งสามรู้อยู่แล้วว่าสินค้าของตนด้อยคุณภาพ หรือไม่ได้มาตรฐาน หรือชำรุดบกพร่อง หรือเสื่อมความเหมาะสมแก่ประโยชน์อันมุ่งจะใช้ เป็นปกติ แต่กลับโฆษณาชวนเชื่อว่าเป็นสินค้ามีคุณภาพดี หรือนิ่งเสียไม่แฉงหรือแจ้งให้ ผู้บริโภคทราบ ซึ่งรถยนต์รุ่นเดียวกันที่จำหน่ายในต่างประเทศได้ถูกเรียกคืนสินค้าจาก ผู้บริโภคเนื่องมาจากผู้บริโภคเรียกร้องให้จ่ายเงินคืน และ/หรือเรียกค่าเสียหายจำนวนมาก มีการร้องเรียนหรือฟ้องร้องคดีจำนวนมาก เหตุการณ์ในต่างประเทศดังกล่าวนี้จำเลยรู้ดี มาโดยตลอดแต่ไม่แจ้งให้ผู้บริโภคทราบ ถือว่าจำเลยประกอบกิจการด้วยความไม่สุจริตและมี พฤติการณ์ฉ้อฉล หรือหลอกลวงผู้บริโภค หรือไม่รับผิดชอบต่อสินค้าที่ส่งมอบให้โดยไม่ต้อง ตามความประสงค์ จำเลยต้องรับผิดชอบใช้ราคารถยนต์พร้อมดอกเบี้ย ค่าเสียหาย และ/หรือ ค่าขาดประโยชน์ระหว่างการใช้หรือการครอบครองรถยนต์ จำเลยทั้งสามยังมีความผูกพัน ในฐานะผู้รับประกันสินค้า ดังนั้นเมื่อสินค้านำมาเกิดปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพ ของสินค้า จำเลยทั้งสามต้องรับผิดชอบคืนเงิน หรือเปลี่ยนสินค้าที่มีคุณภาพให้แก่ผู้บริโภค รวมถึง จ่ายค่าเสียหายและค่าขาดประโยชน์ให้แก่โจทก์ โจทก์ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์พิพาทเมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ชำระเงินดาวน์ ๓๔๙,๐๐๒.๘๐ บาท และต้องผ่อนชำระค่าเช่าซื้อ ที่เหลือเป็นงวดรายเดือน รวมเป็นเงิน ๑,๕๐๕,๘๐๘ บาท หลังจากนั้นโจทก์ใช้รถยนต์ ตามปกติจนถึงระยะประมาณ ๘๔,๐๐๐ กิโลเมตร รถยนต์เกิดอาการมีน้ำกระจายภายใน ฝากระโปรงรถ ช่างที่ศูนย์บริการของจำเลยที่ ๓ สาขาอมตะนคร ซึ่งอยู่ในเครือของจำเลยที่ ๑ แนะนำให้โจทก์เติมน้ำยาหล่อเย็นเพื่อใช้งานไปก่อน หลังจากนั้นประมาณวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ขณะนั้นเลขไมล์รถยนต์ประมาณ ๙๐,๑๖๙ กิโลเมตร รถยนต์มีอาการ ผิดปกติ มีคราบน้ำจากหม้อพักน้ำหล่อเย็นกระจายในห้องเครื่อง โจทก์นำรถไปที่ศูนย์บริการ /ของจำเลย...

- ๔ -

ของจำเลยที่ ๓ สาขามตะนคร เจ้าหน้าที่แจ้งว่า เป็นสาเหตุของอาการเครื่องฟุ้งที่เรียกว่า “น้ำดัน” เนื่องจากเครื่องยนต์มีความร้อนสูงมากและดันน้ำในหม้อน้ำระเบิดกระจายออกมา ศูนย์บริการเปลี่ยนเครื่องยนต์ของรถยนต์พิพาทให้โจทก์ใหม่โดยไม่เรียกเก็บค่าเครื่องยนต์ ต่อมาเมื่อประมาณวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ขณะนั้นเลขไมล์รถยนต์ ๑๗๙,๗๐๙ กิโลเมตร และยังอยู่ภายในระยะเวลารับประกัน ๖ ปี รถยนต์มีอาการน้ำดันเหมือนในครั้งแรก โจทก์นำรถยนต์เข้าสู่ศูนย์บริการจำเลยที่ ๓ สาขามตะที่เดิม ช่างแจ้งว่ารถยนต์มีอาการน้ำดันอีกครั้ง และจำเลยที่ ๓ จะทำเรื่องเพื่อเปลี่ยนเครื่องยนต์ให้แกโจทก์ฟรี แต่โจทก์ต้องถอนตัวจากการเป็นสมาชิกกลุ่มผู้บริโภคที่ใช้รถยนต์มาสด้ารุ่นเดียวกับรถพิพาท ในคดีกลุ่มของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ คดีหมายเลขดำที่ ผบ ๕๑๑/๒๖๒ โจทก์ตกลง แต่หลังจากนั้นจำเลยที่ ๓ กลับปฏิเสธไม่เปลี่ยนเครื่องยนต์ให้โจทก์ อ้างว่าโจทก์นำรถยนต์พิพาทเข้าสู่ศูนย์เพื่อเปลี่ยนถ่ายน้ำมันเครื่องไม่ครบทุกกระยะ และไม่ได้ใช้น้ำยาหล่อเย็นของศูนย์บริการมาสด้า หากโจทก์จะเปลี่ยนเครื่องยนต์จะมีค่าใช้จ่ายประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ บาท และแนะนำให้โจทก์เปลี่ยนเพียงปะเก็นฝาสูบซึ่งมีราคาประมาณ ๒๐,๐๐๐ บาท แทนการเปลี่ยนเครื่องยนต์ โจทก์ไม่มีความรู้ทางด้านเครื่องยนต์และจำเป็นต้องใช้รถจึงตกลง แต่หลังจากนั้นศูนย์บริการกลับแจ้งว่าไม่สามารถเปลี่ยนอะไหล่หรือซ่อมรถยนต์ให้โจทก์ได้ ดังนั้น โจทก์จึงต้องขับรถออกจากศูนย์บริการระหว่างทางต้องขับรถช้าๆ และขับๆ หยุดๆ เพื่อลดความร้อนเครื่องยนต์ จำเลยทั้งสามไม่รับผิดชอบต่อโจทก์ทำให้โจทก์เสียหายไม่มียานพาหนะใช้ โจทก์นำรถยนต์เข้าตรวจสอบและซ่อมแซมแต่จำเลยที่ ๓ ปฏิเสธตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ถึงวันฟ้อง เป็นเวลา ๑๑ เดือน ๗ วัน หรือ ๓๓๗ วัน โจทก์ขาดประโยชน์จากการใช้รถยนต์พิพาท ขอเรียกค่าขาดประโยชน์เท่ากับค่าเช่ารายวันของรถยนต์รุ่นเดียวกันในอัตราวันละ

- ๕ -

๒,๕๐๐ บาท คำนวณเป็นเงิน ๘๔๒,๕๐๐ บาท ขอให้จำเลยรับรถยนต์พิพาทของจำเลยคืนไป และชดใช้ค่าเสียหายเท่ากับเงินดาวน์รถยนต์และค่าเช่าซื้อที่ชำระไปแล้วรวม ๑,๕๐๕,๘๐๘ บาท ค่าขาดประโยชน์ ๘๔๒,๕๐๐ บาท ค่ารักษาพยาบาล ๗๓๐ บาท รวมเป็นเงิน ๒,๓๔๙,๐๓๘ บาท การที่จำเลยไม่เยียวยาหรือแก้ไขปัญหาด้วยความจริงใจ พยายามแก้ไข ปัญหาเฉพาะหน้าเพื่อให้ผู้บริโภคมติซื้อเรียกร้อง และใช้ผู้บริโภคนเป็นเครื่องมือในการทดลอง ระบบหรือการแก้ไขปัญหาของตนเอง โดยจำเลยเปลี่ยนรถยนต์ให้กับเจ้าของรถยนต์ จำนวนมาก บางคนมากกว่า ๑ ครั้ง แต่ก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ ทำให้มีบางคนต้องเปลี่ยน รถยนต์ในครั้งที่ ๒ ไม่จบสิ้นปัญหา จำเลยเคยถูกผู้บริโภคในต่างประเทศหลายประเทศ ฟ้องในเรื่องเดียวกันนี้ ซึ่งจำเลยจำต้องรับผิดชอบหรือเปลี่ยนสินค้าจำนวนมาก จำเลยจึงรู้ดี อยู่แล้วว่ารถยนต์ของตนด้อยคุณภาพ แต่เมื่อความเสียหายในเรื่องเดียวกันเกิดขึ้นใน ประเทศไทย จำเลยกลับปฏิเสธที่จะรับคืนหรือเปลี่ยนสินค้า จำเลยพยายามยื้อเวลาให้หมด ประกัน จำเลยประกาศขยายระยะเวลารับประกัน แต่ไม่แจ้งถึงสาเหตุ จำเลยไม่สามารถแก้ไข ปัญหาดังกล่าวได้จริง แต่ทำทีแสดงว่าจะรับผิดชอบแล้วเอาอะไหล่หรือรถยนต์ชุดเดิมมา เปลี่ยนให้ ทำให้เกิดปัญหาเดิมซ้ำซาก และจำเลยยังพยายามปกปิดความผิดของตน โดยปิดบังซ่อนเร้นข้อมูลของผู้บริโภค กล่าวคือ เมื่อผู้บริโภคนำรถยนต์เข้าซ่อม จำเลยจะไม่ ลงรายการซ่อมให้อีกต่อไป และไม่ยอมให้ข้อมูลการซ่อมแก่ผู้บริโภคร้องขอ เพราะผู้บริโภคน กำลังจะเตรียมตัวฟ้องคดี อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔ (๑) และ (๓) การกระทำของจำเลยเป็นการเจตนาเอาเปรียบผู้บริโภคโดยไม่เป็นธรรม หรือจงใจให้ผู้บริโภคได้รับความเสียหาย หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงไม่นำพาต่อความเสียหายที่จะเกิดแก่ผู้บริโภค ขาดความรับผิดชอบต่อฐานะผู้มีอาชีพหรือผู้ประกอบการจรรยาบรรณ

/ยอมเป็น...

- ๖ -

ยอมเป็นที่ไว้วางใจของประชาชน ถือเป็นเยี่ยงอย่างที่ไม่ดี สมควรอย่างยิ่งที่จะต้องมีการกำหนดค่าเสียหายเชิงลงโทษ เพื่อป้องปรามมิให้กระทำความผิดเช่นนี้อีก ขอให้กำหนดค่าเสียหายเชิงลงโทษให้จำเลยร่วมกันจ่ายค่าเสียหายเชิงลงโทษให้แก่โจทก์เป็นสองเท่าของค่าเสียหายตามความเป็นจริง ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๔๒ ประกอบพระราชบัญญัติความรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๑๑ และเนื่องจากสินค้ารถยนต์ของจำเลยรุ่นเดียวกับรถยนต์พิพาทเป็นสินค้าซึ่งอาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุหรือความเสียหายใดๆ ต่อชีวิต ทรัพย์สิน และร่างกายอนามัยของผู้ใช้รถยนต์ ขอให้ศาลมีคำสั่งตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค มาตรา ๔๓ (๑) และ/หรือ ๔๓ (๒) โจทก์ต้องทนใช้รถยนต์พิพาทด้วยความหวาดกลัว วิตกกังวลในเรื่องของอันตรายที่เกิดขึ้นหรืออาจจะเกิดขึ้นกับตนเองและครอบครัวหรือผู้ร่วมโดยสารตลอดเวลาที่มีการใช้รถยนต์ และสูญเสียเงินทองทรัพย์สินแต่ไม่ได้ใช้ประโยชน์รถยนต์พิพาทตามที่มีโฆษณาชวนเชื่อ ต้องติดตามการแก้ไขปัญหาแต่ไม่ได้รับการเยียวยา เสียเวลาติดตามเรื่องการร้องเรียนจึงมีความเครียดสูง อันเป็นความเสียหายต่อจิตใจ ขอให้จำเลยทั้งสามชดใช้ค่าเสียหายต่อจิตใจ ๕๐,๐๐๐ บาทต่อปี นับตั้งแต่เริ่มเกิดปัญหา ขอให้จำเลยทั้งสามร่วมกันหรือแทนกันชำระเงินให้แก่โจทก์ ๒,๓๔๙,๐๓๘ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินจำนวนดังกล่าวนับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ และให้ชำระค่าเสียหายเชิงลงโทษในอัตราสองเท่าของค่าเสียหายที่แท้จริง พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ และให้ชำระค่าเสียหายต่อจิตใจให้แก่โจทก์ในอัตรา ๕๐,๐๐๐ บาทต่อปี นับแต่โจทก์ต้องเริ่มเผชิญปัญหาเกี่ยวกับการใช้รถยนต์จนกว่าจำเลยทั้งสามจะชำระเสร็จ ให้จำเลย

/ทั้งสาม...

- ๗ -

ทั้งสามประกาศและรับสินค้าซึ่งอาจเป็นอันตรายคืนจากผู้บริโภคเพื่อทำการแก้ไขหรือเปลี่ยนให้ใหม่ภายในเวลาที่กำหนด โดยค่าใช้จ่ายของจำเลยทั้งสาม กรณีไม่อาจแก้ไขหรือดำเนินการได้ให้ใช้ราคาหรือรับคืนสินค้า ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค มาตรา ๔๓ (๑) และ/หรือสั่งห้ามจำเลยทั้งสามจำหน่ายสินค้าที่เหลืออยู่และให้เรียกเก็บสินค้าที่ยังไม่ได้จำหน่ายกลับคืนจนกว่าจะมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้มีความปลอดภัย ถ้าไม่สามารถแก้ไขได้ขอให้มีการสั่งห้ามจำเลยทั้งสามผลิต หรือขาย หรือนำเข้าสินค้า หรือทำลายสินค้าที่เหลือ ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค มาตรา ๔๓ (๒) ให้ชำระค่าขาดประโยชน์จากการไม่มีรถใช้ระหว่างซ่อมวันละ ๒,๕๐๐ บาท นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระราคารถยนต์แก่โจทก์

จำเลยที่ ๑ ให้การว่า จำเลยที่ ๑ มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์ประกอบกิจการจำหน่ายรถยนต์ยี่ห้อมาสด้า ให้กับผู้จำหน่ายที่ได้รับการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการจากจำเลยที่ ๑ รถยนต์ที่จำหน่ายได้รับการรับรองมาตรฐานจากกรมการขนส่งทางบก และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจอุตสาหกรรมรถยนต์ จำเลยที่ ๑ จะให้การรับประกันคุณภาพรถยนต์ที่ผู้จำหน่ายที่ได้รับการแต่งตั้งจากจำเลยที่ ๑ จำหน่ายให้แก่ลูกค้า เป็นเวลา ๓ ปี หรือที่ระยะทาง ๑๐๐,๐๐๐ กิโลเมตร แล้วแต่อย่างหนึ่งอย่างใดถึงก่อน โดยจำกัดเฉพาะการบริการงานรับประกันคุณภาพที่กระทำโดยศูนย์บริการของผู้จำหน่ายที่ได้รับการแต่งตั้งโดยจำเลยที่ ๑ เท่านั้น ตามเงื่อนไขที่จำเลยที่ ๑ กำหนดไว้ จำเลยที่ ๑ ประกอบกิจการเฉพาะในประเทศไทยเท่านั้น จำเลยที่ ๑ ไม่เคยถูกฟ้องคดีเรื่องเดียวกันนี้ในหลายประเทศ และไม่เคยต้องรับผิดชอบหรือเปลี่ยนสินค้าเป็นจำนวนมาก จำเลยที่ ๑ ประกอบธุรกิจด้วยความสุจริต ไม่เคยประพฤติฉ้อฉล หรือเจตนาเอาเปรียบผู้บริโภค หรือจงใจให้ผู้บริโภคได้รับความเสียหาย ไม่เคยกระทำการโดยประมาทอย่างร้ายแรงให้ผู้บริโภคได้รับความเสียหาย

/หรือ...

- ๘ -

หรือไม่รับผิดชอบต่อสินค้า รถยนต์มาสด้า รุ่นซีเอ็กซ์-๕ ที่จำเลยที่ ๑ จำหน่ายไม่ใช่รถยนต์ที่มีความชำรุดบกพร่อง จำเลยที่ ๑ ไม่ได้หลอกลวงให้โจทก์ซื้อรถยนต์พิพาท รถยนต์ได้รับการตรวจสอบความเรียบร้อย และก่อนมอบสินค้าให้กับโจทก์ผู้จำหน่ายได้ทำการตรวจสอบระบบเครื่องยนต์ ไฟฟ้าและแบตเตอรี่แล้ว อีกทั้งรถยนต์ได้รับการรองมาตรฐานความปลอดภัยและผ่านการตรวจสอบตามมาตรฐานอุตสาหกรรมแล้ว ดังนั้น รถยนต์พิพาทจึงอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์พร้อมใช้งาน จำเลยที่ ๑ ใช้ความระมัดระวังที่พึงมีในผู้ประกอบการวิชาชีพค้าขายพึงกระทำแล้ว ไม่ได้เอาเปรียบผู้บริโภคโดยไม่เป็นธรรมหรือจงใจให้ผู้บริโภคได้รับความเสียหาย หรือประมาทเลินเล่อไม่นำพาต่อความเสียหายที่จะเกิดขึ้นต่อผู้บริโภค ยิ่งไปกว่านั้นจำเลยที่ ๑ ขยายการรับประกันคุณภาพเครื่องยนต์และระบบส่งกำลังเฉพาะรุ่นซีเอ็กซ์-๕ สกายแอกทีฟ D ๒.๒.L ออกไปอีกเป็น ๖ ปี หรือ ๑๘๐,๐๐๐ กิโลเมตร โดยเจ้าของรถยนต์ต้องดูแลรักษาและใช้งานรถยนต์อย่างถูกต้อง ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มืออย่างเคร่งครัด ต้องนำรถเข้ารับบริการตรวจเช็คตามกำหนดเวลาหรือระยะทางที่แนะนำอย่างสม่ำเสมอ หากรถยนต์เกิดข้อบกพร่องหรือความเสียหายควรติดต่อศูนย์บริการที่ใกล้ที่สุด รถยนต์ที่ถูกดัดแปลงเปลี่ยนแปลงชิ้นส่วนโดยบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ศูนย์บริการมาตรฐานมาสด้าไม่สามารถใช้สิทธิ์ในการรับประกันได้ และการรับประกันมีข้อยกเว้น คือ การรับประกันไม่ครอบคลุมถึงค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าโทรศัพท์ ค่าเดินทาง ค่าสูญเสียโอกาสในการได้มาซึ่งรายได้หรือค่าความเสียหายทางธุรกิจอันเนื่องมาจากการบกพร่องของรถ ค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษารถตามปกติ การปรับตั้งตามคู่มือ การสึกหรอ หรือการฉีกขาดตามอายุการใช้งาน ความเสียหายอันเกิดมาจากการไม่บำรุงรักษาดูแลเอาใจใส่รถ หรือการใช้น้ำมันเชื้อเพลิง น้ำมันหล่อลื่นผิดประเภท ความเสียหายจากการใช้รถผิดประเภทหรือผิดวิธี ความเสียหาย

/อันเกิด...

- ๙ -

อันเกิดจากความพยายามขับรถต่อในกรณีมีการรั่วในระบบระบายความร้อนหรือระบบหล่อลื่น หรือมีน้ำหรือน้ำมันหล่อลื่นไม่พอต่อการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ความเสียหายอันเกิดจากภัยธรรมชาติ หรือการรั่วไหลของสารเคมีจากพื้นที่โรงงาน มลภาวะทางอากาศ ลูกเห็บ พายุ น้ำท่วม ฯลฯ เจ้าของรถมีหน้าที่บำรุงรักษาและดูแลรถตามที่ระบุไว้ในคู่มือการใช้รถยนต์ ต้องใช้น้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันเครื่องตามเกรดที่ระบุให้ใช้สำหรับรถเท่านั้น ควรนำรถเข้ารับบริการที่ศูนย์บริการมาตรฐานตามระยะ และควรเก็บรักษาประวัติการเข้าตรวจเช็ค และบันทึกการรับบริการเสมอ ต้องนำรถเข้ารับบริการทันทีหากทราบว่าชิ้นส่วนหรือข้อบกพร่องใดๆ ที่เกิดขึ้นกับรถนั้นเป็นสิ่งที่อยู่ในเงื่อนไขการรับประกันคุณภาพ ต้องนำรถเข้าศูนย์บริการมาตรฐานของผู้จำหน่ายที่ได้รับการแต่งตั้งโดยมาสด้า ซึ่งโจทก์ทราบข้อมูลดังกล่าวตั้งแต่ที่ได้รับรถเมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗ โจทก์ซื้อรถยนต์มาสด้า รุ่น ซีเอ็กซ์-๕ ขนาด ๒,๒๐๐ ซีซี เครื่องยนต์ดีเซล โดยโจทก์ทราบดีว่าเป็นรถยนต์ตามมาตรฐานที่ภาครัฐกำหนดและมีความปลอดภัย จำเลยที่ ๑ ไม่ได้หลอกลวงโจทก์ให้ซื้อรถยนต์ตามโฆษณา แต่โจทก์สนใจซื้อรถยนต์เอง โจทก์ตรวจสอบสภาพรถยนต์และรับรถยนต์ซึ่งมีสภาพสมบูรณ์ ไม่ปรากฏความชำรุดบกพร่องไปใช้งาน โดยไม่ปรากฏว่ารถยนต์เป็นสินค้าที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดอันตราย โจทก์ชำระเงินค่ารถยนต์พิพาทให้แก่ผู้จำหน่าย ไม่ใช่จำเลยที่ ๑ และผ่อนชำระค่าเช่าซื้อรถยนต์ให้แก่บริษัทผู้ให้เช่าซื้อ การซื้อขายรถยนต์พิพาทจึงไม่เกี่ยวข้องกับจำเลยที่ ๑ โจทก์ไม่มีสิทธิฟ้องเรียกเงิน ๑,๒๑๑,๗๔๔.๘๖ บาท และเงินดาวน์ ๓๔๙,๐๐๒.๘๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยจากจำเลยที่ ๑ โจทก์ใช้รถยนต์พิพาทจนพ้นระยะเวลารับประกันคุณภาพ ๓ ปี หรือ ๑๐๐,๐๐๐ กิโลเมตร โจทก์ไม่เคยแจ้งปัญหาที่เกิดจากการใช้งาน จำเลยที่ ๑ ไม่เคยได้รับทราบเรื่องปัญหาการใช้งานรถยนต์ของโจทก์ ดังนั้น

/การที่...

- ๑๐ -

การที่โจทก์อ้างว่ามีการส่งมอบรถยนต์ที่ด้อยคุณภาพ หรือมีความชำรุดบกพร่องจึงไม่เป็นความจริง และโจทก์สามารถใช้งานรถยนต์ได้เรื่อยมา ดังนั้น การที่โจทก์อ้างว่าจำเลยที่ ๑ เป็นผู้ทำให้โจทก์ขาดประโยชน์จากการใช้งานรถยนต์จึงไม่ถูกต้องเช่นกัน การที่โจทก์ใช้งานรถยนต์มานาน ๖ ปีเศษ แสดงว่ารถยนต์มีความสมบูรณ์ไม่ชำรุดบกพร่อง และเมื่อรถยนต์เกิดอาการผิดปกติและอยู่ในเงื่อนไขการรับประกันคุณภาพ จำเลยที่ ๑ ได้ให้การดูแลเป็นอย่างดี โดยโจทก์ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเปลี่ยนอะไหล่ กรณีที่โจทก์ใช้รถยนต์ถึงระยะทาง ๙๐,๑๖๙ กิโลเมตร และต้องมีการเปลี่ยนเครื่องยนต์ใหม่นั้น เนื่องจากโจทก์ไม่บำรุงรักษารถตามที่กำหนด ไม่นำรถเข้าตรวจสอบตามระยะทางหรือระยะเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือ เป็นสาเหตุให้เครื่องยนต์มีอาการความร้อนขึ้นและได้รับความเสียหาย อย่างไรก็ตาม จำเลยที่ ๑ ได้ให้ความช่วยเหลืออนุมัติการเปลี่ยนเครื่องยนต์ให้ใหม่โดยที่โจทก์ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย หลังจากนั้นโจทก์สามารถใช้งานรถยนต์ได้เรื่อยมา ปรากฏที่ระยะทาง ๑๗๙,๐๐๐ กิโลเมตรเศษ โจทก์อ้างว่าเครื่องยนต์มีความร้อนขึ้นสูงอีก จำเลยที่ ๑ ตรวจสอบพบว่าโจทก์ผิดเงื่อนไขการรับประกันคุณภาพ เนื่องจากโจทก์ไม่ตรวจเช็คเครื่องยนต์ตามระยะที่กำหนด และนำรถยนต์ไปรับบริการจากบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้จำหน่าย มีผลกระทบต่อระบบระบายความร้อนในเครื่องยนต์ เป็นเหตุทำให้ความร้อนขึ้นสูงและเครื่องยนต์ได้รับความเสียหายซึ่งมีผลถึงอาการน้ำดัน ทั้งนี้อาการดังกล่าวเป็นอาการที่เกิดขึ้นเมื่อเครื่องยนต์เกิดปัญหาจากกำลังอัดในเครื่องยนต์ เนื่องจากความร้อนในระบบ จึงทำให้แรงดันน้ำในหม้อน้ำสูงขึ้นและเกิดแรงดัน การที่รถยนต์ของโจทก์เกิดอาการน้ำดันจึงสืบเนื่องจากการระบายความร้อนในรถยนต์ ที่โจทก์ได้นำรถเข้ารับการซ่อมแซมจากบุคคลอื่นไม่ใช่ผู้จำหน่าย ความเสียหายของเครื่องยนต์จึงเป็นผลสืบเนื่องจากการกระทำของโจทก์เอง ส่วนที่โจทก์อ้างว่าอาการน้ำดันเกิด

/จากการ...

- ๑๑ -

จากการที่น้ำมันเชื้อเพลิงเข้าไปผสมน้ำมันเครื่องทำให้คุณสมบัติของน้ำมันเครื่องเสื่อม และ
เป็นผลให้อุณหภูมิในห้องเครื่องสูงผิดปกติขึ้น เป็นความเข้าใจผิดของโจทก์ ความเสียหาย
ที่เกิดขึ้นกับเครื่องยนต์ในรถยนต์ของโจทก์จึงเกิดจากการกระทำของโจทก์เอง ไม่เป็นไปตาม
เงื่อนไขการรับประกันคุณภาพ ดังนั้น การที่จำเลยที่ ๑ ปฏิเสธการดูแลตามเงื่อนไข
การรับประกัน จึงเป็นการกระทำโดยชอบไม่เป็นการผิดสัญญารับประกันคุณภาพ โจทก์
ไม่มีสิทธิเรียกค่าขาดประโยชน์จากการที่ต้องจอดรถไว้ระหว่างวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๓
ถึงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๔ รวมเป็นเงิน ๘๔๒,๕๐๐ บาท โจทก์สามารถใช้งานรถยนต์
ได้เรื่อยมาเป็นระยะเวลา ๖ ปีเศษ การที่โจทก์กล่าวอ้างว่ารถยนต์มีความชำรุดบกพร่อง
ตั้งแต่วันที่ได้รับมอบรถยนต์จึงไม่เป็นความจริง รวมทั้งการที่โจทก์อ้างว่ารถยนต์อาจก่อให้เกิด
อันตรายกับโจทก์นั้นก็ไม่ต้อง เนื่องจากโจทก์สามารถใช้งานรถยนต์ตลอดมา โดยไม่ปรากฏ
ว่าโจทก์เคยได้รับความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย หรือได้รับอันตรายจากการ
ใช้งานรถยนต์ การใช้งานรถยนต์ของโจทก์ย่อมทำให้เกิดการเสื่อมสภาพตามการใช้งาน
หากพิจารณาอายุและระยะทางการใช้งานรถยนต์พิพาทของโจทก์แล้วย่อมมีค่าเสื่อม
ประมาณร้อยละ ๗๐ ประกอบกับความเสียหายที่เกิดขึ้นกับเครื่องยนต์ของโจทก์เกิดจากการ
กระทำของโจทก์เอง โจทก์จึงไม่มีสิทธิเรียกให้จำเลยที่ ๑ รับผิดชอบของโจทก์คืน รวมทั้ง
ไม่มีสิทธิเรียกค่าเสียหายเป็นราคาเงินดาวน์และราคาค่าเช่าซื้อพร้อมดอกเบี้ยจากจำเลยที่ ๑
ที่โจทก์กล่าวอ้างว่าจำเลยที่ ๑ ไม่ได้ใช้ความระมัดระวังอย่างบุคคลผู้มีอาชีพหรือผู้ประกอบการ
ธุรกิจการค้าพึงต้องกระทำ และไม่นำพาต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น หรือกระทำการอันเป็นการ
ฝ่าฝืนต่อความรับผิดชอบในฐานะผู้ประกอบการอาชีพ หรือธุรกิจอันยอมเป็นที่ไว้วางใจของ
ประชาชนจนก่อให้เกิดความเสียหายขึ้น หรือใช้กลฉ้อฉลด้วยการโฆษณาชวนเชื่อเกินกว่า

/ความจริง...

- ๑๒ -

ความจริงนั้นไม่เป็นความจริง โดยในการรับประกันคุณภาพจำเลยที่ ๑ อนุมัติให้มีการเปลี่ยน
ชิ้นส่วนอะไหล่ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดตามเงื่อนไขการรับประกันคุณภาพ รถยนต์ของโจทก์
ก็สามารถใช้งานได้เป็นปกติ ไม่ก่อให้เกิดอันตรายจากการใช้รถ รถยนต์จึงอยู่ในสภาพสมบูรณ์
พร้อมใช้งานเรื่อยมา จำเลยที่ ๑ ไม่ได้เอาเปรียบผู้บริโภคได้รับความเสียหาย หรือประมาท
เลินเล่ออย่างร้ายแรงไม่นำพาต่อความเสียหาย จึงไม่ต้องรับผิดชอบค่าเสียหายเชิงลงโทษเป็น
จำนวนสองเท่าของค่าเสียหายตามความเป็นจริง ที่โจทก์อ้างว่ารถยนต์กำลังตกหรือ
เครื่องยนต์ดับ หากจะมีการขับรถยนต์แข่งในภาวะคับขัน อาจจะทำให้แข่งไม่พ่นและเกิด
อุบัติเหตุได้นั้น เป็นคำกล่าวอ้างที่เลื่อนลอยไม่มีพยานหลักฐานสนับสนุน และโจทก์เองไม่เคย
แจ้งให้จำเลยที่ ๑ ทราบ คำฟ้องของโจทก์จึงไม่มีมูลจะอ้างตามกฎหมายได้ ที่โจทก์อ้างว่า
รถยนต์มาสด้า รุ่นซีเอ็กซ์-๕ เครื่องยนต์ดีเซล มีการเปลี่ยนเครื่องยนต์เนื่องจากความ
บกพร่องของเครื่องยนต์นั้น ไม่เป็นความจริง เนื่องจากตามเอกสารท้ายฟ้องหมายเลข ๑๕
นั้น เป็นการเปลี่ยนเครื่องยนต์ของรถยนต์รุ่นอื่น และมีสาเหตุที่แตกต่างกันออกไป โจทก์เรียก
ค่าเสียหายเกินสมควรและไม่ถูกต้อง เพราะโจทก์ไม่เคยต้องเสียหายตามคำกล่าวอ้าง โจทก์
ครอบครองและใช้รถยนต์มา ๖ ปีเศษ ได้รับประโยชน์จากการใช้งานตลอดมา ค่าเสียหาย
๒,๓๔๙,๐๓๘ บาท ซึ่งรวมเงินค่างวดที่โจทก์ชำระให้แก่ผู้ให้เช่าซื้อ และค่ารักษาพยาบาล
เป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริตเรียกเงินค่าเสียหายที่โจทก์ไม่มีสิทธิเรียก เนื่องจากการที่โจทก์
ชำระเงินดาวน์และเงินค่างวดตามสัญญาเช่าซื้อ เป็นการชำระค่าใช้รถยนต์ตลอดเวลาที่โจทก์
ได้ครอบครองรถยนต์ อันเป็นการสมประโยชน์จากการใช้งานรถยนต์พิพาทของโจทก์แล้ว
โจทก์จึงไม่เคยต้องขาดประโยชน์จากการใช้งานรถยนต์พิพาท ขอศาลได้โปรดมีคำสั่งให้โจทก์
วางเงินค่าธรรมเนียมศาลที่ได้รับการยกเว้นทั้งหมด หรือบางส่วนต่อศาลภายในกำหนดเวลาที่

/ศาลเห็น...

- ๑๓ -

ศาลเห็นสมควร มิฉะนั้นโปรดมีคำสั่งให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๘ โจทก์ไม่เคยได้รับความเสียหายทางจิตใจที่โจทก์เรียกค่าเสียหายทางจิตใจเป็นการกล่าวอ้างที่ไม่มีเหตุผล ความเสียหายต่อจิตใจ ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าไม่ปลอดภัย โจทก์จะเรียกร้องได้ก็ต่อเมื่อเป็นความเสียหายต่อจิตใจอันเป็นผลโดยตรงมาจากความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพหรืออนามัย ซึ่งตามคำฟ้องไม่ปรากฏพฤติการณ์ความร้ายแรงหรือความเสียหายที่โจทก์ได้รับ ส่วนที่โจทก์อ้างเรื่องการรักษาพยาบาลก็ไม่ปรากฏว่าอาการปวดศีรษะ คลื่นไส้ เวียนหัวเกิดจากสาเหตุใด จึงไม่มีความเกี่ยวข้องกับการใช้งานรถยนต์ อีกทั้งโจทก์ครอบครองและใช้งานรถยนต์พิพาทโดยไม่เคยได้รับอันตรายจากการใช้งาน ไม่เคยได้รับอุบัติเหตุ หรือความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย และทรัพย์สินของโจทก์หรือผู้ใช้งานรถยนต์ ฟ้องโจทก์ขาดอายุความ เนื่องจากโจทก์บรรยายฟ้องว่า โจทก์พบว่ารถยนต์ชำรุดบกพร่องและรถยนต์เป็นสินค้าไม่ปลอดภัยเรื่อยมาตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๗ แต่โจทก์นำคดีนี้มาฟ้องในวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๔ จึงเกินกว่าระยะเวลา ๑ ปี และ ๓ ปี นับแต่วันที่โจทก์กล่าวอ้างว่าพบความชำรุดบกพร่อง และอ้างว่ารถยนต์เป็นสินค้าไม่ปลอดภัย โจทก์จึงไม่มีสิทธิฟ้องจำเลยเป็นคดีนี้ รถยนต์พิพาทและรถยนต์มาสต้า รุ่น ซีเอ็กซ์-๕ ไม่ใช่สินค้าอันตรายหรือเป็นสินค้าไม่ปลอดภัย โจทก์ไม่มีสิทธิขอให้ศาลมีคำสั่งให้จำเลยที่ ๑ รับผิดชอบสินค้าเพื่อทำการแก้ไข ให้ใช้ราคา หรือห้ามมิให้จำเลยที่ ๑ จำหน่ายสินค้า หรือเก็บสินค้าที่ยังไม่ได้จำหน่ายจนกว่าจะมีการแก้ไขให้มีความปลอดภัยได้ ขอให้ยกฟ้อง

จำเลยที่ ๒ ให้การว่า จำเลยที่ ๒ ประกอบกิจการจำหน่ายและศูนย์บริการรถยนต์ ยี่ห้อมาสต้า โจทก์ได้รับรถยนต์พิพาทจากจำเลยที่ ๒ รถยนต์ที่ส่งมอบให้แก่โจทก์

/มีสภาพ...

- ๑๔ -

มีสภาพสมบูรณ์พร้อมใช้งาน และไม่ปรากฏความชำรุดบกพร่อง หลังจากนั้นโจทก์ได้ใช้รถยนต์พิพาทได้เป็นอย่างดี แสดงว่าโจทก์ยอมรับว่ารถยนต์มีสภาพสมบูรณ์และเป็นไปตามความประสงค์ของโจทก์แล้ว โจทก์จึงไม่อาจอ้างเอาความชำรุดบกพร่องอันไม่สามารถเห็นประจักษ์ในเวลาส่งมอบมากล่าวอ้างว่าจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ผิดสัญญา ส่วนปัญหาของรถยนต์ที่เกิดขึ้นภายหลัง จำเลยที่ ๒ รับทราบจำเลยที่ ๓ ซึ่งเป็นศูนย์บริการได้เข้าแก้ไขปัญหามาตามมาตรฐานที่จำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้ผลิตรถยนต์คันพิพาทเป็นผู้กำหนดครบถ้วนแล้ว ส่วนความชำรุดบกพร่องที่เกิดขึ้นในครั้งหลังหรือเมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๓ จำเลยที่ ๒ ทราบว่าเป็นความชำรุดบกพร่องที่เกิดจากการที่โจทก์นำรถยนต์คันพิพาทไปดัดแปลงแก้ไขกับบุคคลภายนอก ซึ่งไม่ได้รับการรับรองมาตรฐานจากจำเลยที่ ๑ อันเป็นการผิดเงื่อนไขการรับประกัน ปัญหาตามฟ้องโจทก์เกิดขึ้นหลังจากโจทก์ใช้รถยนต์ไปแล้วกว่า ๖ ปี ใช้งานถึงระยะทางเกือบ ๑๘๐,๐๐๐ กิโลเมตร ประกอบกับการกระทำที่ผิดเงื่อนไขและไม่เป็นไปตามมาตรฐานของโจทก์เป็นผลโดยตรงที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อรถคันพิพาทเอง โจทก์อ้างว่ารถยนต์พิพาทมีความผิดปกติของระบบเครื่องยนต์อันเป็นกรณีของความชำรุดบกพร่อง แต่ตามคำฟ้องและคำขอท้ายฟ้องโจทก์กลับขอให้บังคับจำเลยทั้งสามรับรถคันพิพาทคืนพร้อมทั้งชำระเงินจำนวนเท่ากับราคาที่โจทก์ได้ชำระให้แก่สถาบันการเงินไปแล้ว ซึ่งเป็นเรื่องนอกเหนือจากที่จำเลยที่ ๒ ได้รับประกันไว้ โจทก์ยอมไม่อาจบังคับจำเลยทั้งสามโดยอาศัยข้อตกลงรับประกันได้ เป็นคำขอที่ศาลไม่อาจบังคับให้ได้ แม้โจทก์จะได้ซื้อรถยนต์คันพิพาทจากจำเลยที่ ๒ โดยชำระเงินดาวน์และได้รับมอบรถยนต์จากจำเลยที่ ๒ ก็ตาม แต่โจทก์ทำสัญญาเช่าซื้อไว้กับสถาบันการเงิน สถาบันการเงินดังกล่าวจึงเป็นเจ้าของรถยนต์ โจทก์กับจำเลยที่ ๒ จึงหาได้มีนิติสัมพันธ์ตามลักษณะของสัญญาซื้อขาย นอกจากนี้ความรับผิด

/ในกรณี...

ในกรณีทรัพย์สินที่ให้เช่าซื้อชำรุดบกพร่อง โจทก์ยอมเรียกร้องได้จากผู้ให้เช่าซื้อ คือ สถาบันการเงินที่โจทก์ขอสินเชื่อ โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยทั้งสามให้รับผิดชอบในความชำรุดบกพร่อง จำเลยที่ ๒ เป็นตัวแทนจำหน่ายรถยนต์มาสด้า ได้รับรถยนต์คันพิพาทมาจากจำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้ผลิตและประกอบรถยนต์ในสภาพสมบูรณ์ตามมาตรฐานของจำเลยที่ ๑ ในวันรับรถโจทก์ได้ตรวจสอบสภาพของรถยนต์พิพาทและนำรถยนต์ไปใช้งานโดยไม่ได้โต้แย้งแต่อย่างใด เมื่อจำเลยที่ ๒ เป็นเพียงตัวแทนจำหน่ายจึงไม่อาจรับรู้ถึงกระบวนการผลิตซึ่งเป็นหน้าที่ของจำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ ไม่มีเจตนาเอาเปรียบผู้บริโภค ซึ่งจะเห็นได้จากรถยนต์คันพิพาทสามารถใช้งานได้เป็นอย่างดีเรื่อยมา และปัญหาที่เกิดขึ้นกับโจทก์ก็ไม่ได้เกิดจากการกระทำของจำเลยที่ ๒ โจทก์เรียกร้องค่าเสียหายอย่างไม่สมเหตุสมผลทั้งที่โจทก์ได้ใช้รถยนต์มาแล้วหลายปี เป็นระยะทางเกือบ ๑๘๐,๐๐๐ กิโลเมตร และโจทก์เรียกค่าขาดประโยชน์รายวันหลังฟ้อง อันเป็นการเรียกร้องที่เลื่อนลอย จำเลยที่ ๒ หากต้องรับผิดชอบตามที่โจทก์เรียกร้องไม่ ขอให้ยกฟ้อง

จำเลยที่ ๓ ให้การว่า จำเลยที่ ๓ มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง ดำเนินการลงทุน ทำโรงงาน ประกอบโซลาร์รูม ศูนย์บริการ ตัวแทนจำหน่าย อู่ซ่อมรถยนต์ยี่ห้อมาสด้า และจำเลยที่ ๓ เป็นผู้ให้บริการซ่อมบำรุงรถยนต์มาสด้าของโจทก์ ในช่วงภายในเวลา รับประกันรถยนต์จากจำเลยที่ ๑ โจทก์ใช้รถยนต์ได้ประมาณ ๕๐,๐๐๐ กิโลเมตร โจทก์ใช้สิทธิขอเคลมเปลี่ยนเครื่องยนต์ ๑ ครั้ง อ้างว่าเครื่องยนต์มีปัญหาความร้อนสูง จำเลยที่ ๓ ได้รับอนุมัติจากจำเลยที่ ๑ ให้เปลี่ยนเครื่องยนต์ใหม่ให้แก่โจทก์ โดยไม่เรียกเก็บค่าเครื่องยนต์ หลังจากนั้นโจทก์ใช้รถยนต์ไปถึง ๖ ปี โจทก์อ้างว่ารถยนต์ของโจทก์ใช้งานมาถึงเลขไมล์ ๑๗๙,๗๐๙ กิโลเมตร รถยนต์โจทก์มีปัญหาความร้อนขึ้นอีก และได้นำรถยนต์มาที่ศูนย์บริการ

/ของจำเลย...

- ๑๖ -

ของจำเลยที่ ๓ เพื่อตรวจเช็คและซ่อม โดยโจทก์จะให้เปลี่ยนเครื่องยนต์ใหม่โดยไม่ให้เรียกเก็บค่าเครื่องยนต์ แต่จากการตรวจเช็คของจำเลยที่ ๓ พบว่าโจทก์นำรถยนต์ไปใช้บริการซ่อมบำรุงกับอยู่ภายนอก ทำให้การรับประกันสิ้นสุดลง จำเลยที่ ๓ จึงแนะนำให้โจทก์ซ่อม แต่โจทก์ไม่ต้องการซ่อมและเสียค่าใช้จ่าย ต่อมาโจทก์มาฟ้องเรียกค่าเสียหายกับจำเลยทั้งสาม จำเลยที่ ๓ ให้บริการซ่อมบำรุงรถยนต์ของโจทก์ตามหลักการมาตรฐาน ISO อย่างถูกต้องเป็นธรรมตามจริยธรรม เป็นการกระทำโดยสุจริต ไม่มีเจตนาก่อให้เกิดความเสียหายแก่โจทก์ โจทก์เป็นผู้ครอบครองและได้ประโยชน์จากการใช้สอยรถยนต์ มีหน้าที่ดูแลรักษาเครื่องยนต์ ไม่เสี่ยงต่อการให้อู่บริการภายนอกบริการซ่อมบำรุง โจทก์จึงต้องรับผลที่เกิดขึ้นเอง และการที่โจทก์สามารถใช้งานรถยนต์มายาวนานกว่า ๖ ปี แสดงให้เห็นถึงคุณภาพสินค้าและบริการของจำเลยแล้ว ขอให้ยกฟ้อง

คดีมีประเด็นข้อพิพาทว่า

๑. จำเลยทั้งสามต้องร่วมรับผิดชอบในความชำรุดของรถยนต์ตามฟ้องหรือไม่
เพียงใด

๒. คดีโจทก์ขาดอายุความหรือไม่

ทางพิจารณาจำเลยที่ ๑ และที่ ๓ นำสืบว่า จำเลยที่ ๑ ประกอบกิจการจำหน่ายรถยนต์ยี่ห้อมาสด้า ให้กับผู้จำหน่ายที่ทำสัญญากับจำเลยที่ ๑ ซึ่งผู้จำหน่ายไม่ใช่ตัวแทนของจำเลยที่ ๑ ไม่ได้ร่วมกันหรือแทนกันในฐานะกลุ่มบริษัทหรือบริษัทในเครือ จำเลยที่ ๑ ให้การรับประกันคุณภาพรถยนต์เป็นเวลา ๓ ปี หรือที่ระยะทาง ๑๐๐,๐๐๐ กิโลเมตรแล้วแต่อย่างหนึ่งอย่างใดถึงก่อน และขยายการรับประกันคุณภาพเครื่องยนต์และระบบส่งกำลังเฉพาะรถยนต์รุ่นเดียวกับรถยนต์พิพาทออกไปอีกเป็นเวลา ๖ ปี หรือ ๑๘๐,๐๐๐

/กิโลเมตร...

กิโลเมตร แล้วแต่ว่าอย่างหนึ่งอย่างใดถึงก่อน การรับประกันคุณภาพรถยนต์มีเงื่อนไขว่า
 เจ้าของรถยนต์จะต้องดูแลรักษาและใช้งานรถยนต์อย่างถูกต้อง ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือ
 อย่างเคร่งครัด ต้องใช้น้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันเครื่องตามเกรดที่ระบุ ต้องนำรถเข้ารับบริการ
 ตรวจเช็คตามกำหนดเวลา หรือระยะทางที่แนะนำไว้อย่างสม่ำเสมอ รถยนต์ที่ถูกดัดแปลงสภาพ
 แก๊ซ เปลี่ยนแปลงชิ้นส่วนโดยบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ศูนย์บริการ ไม่สามารถใช้สิทธิในการ
 รับประกัน เว้นแต่ได้รับการอนุญาตจากมาสด้า การละเลยหรือขาดการบำรุงรักษาที่ถูกต้อง
 การปรับตั้งหรือซ่อมจากศูนย์บริการที่ไม่ได้รับแต่งตั้งจากจำเลยที่ ๑ หรือการไม่นำรถเข้ารับ
 การบำรุงรักษาในทุกระยะ ๑๐,๐๐๐ กิโลเมตร หรือตามที่คู่มือการใช้กำหนดจะทำให้การ
 รับประกันสิ้นสุดลง จำเลยที่ ๑ ประกอบกิจการเฉพาะในประเทศไทย ไม่เคยถูกฟ้องคดี
 เรื่องเดียวกันนี้ในหลายประเทศ และจำเลยที่ ๑ ไม่เคยต้องรับผิดชอบหรือเปลี่ยนสินค้า
 เป็นจำนวนมากตามที่โจทก์กล่าวอ้าง จำเลยที่ ๑ ประกอบธุรกิจด้วยความสุจริต ไม่เคยฉ้อฉล
 เอาเปรียบผู้บริโภค หรือจงใจให้ผู้บริโภคได้รับความเสียหาย ไม่เคยกระทำโดยประมาทอย่าง
 ร้ายแรงให้ผู้บริโภคได้รับความเสียหาย หรือไม่รับผิดชอบต่อสินค้า รถยนต์รุ่นเดียวกับรถยนต์
 พิพาทได้รับการรับรองมาตรฐานจากกรมการขนส่งทางบก และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับ
 ธุรกิจอุตสาหกรรมรถยนต์ ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานที่ภาครัฐกำหนดไว้ทุกประการ จึงไม่ใช่
 รถยนต์ที่มีความชำรุดบกพร่อง และมีการตรวจสอบความเรียบร้อยของระบบเครื่องยนต์
 ไฟฟ้าและแบตเตอรี่ก่อนส่งมอบรถยนต์ให้แก่ลูกค้า รถยนต์ที่จำหน่ายจึงอยู่ในสภาพที่
 สมบูรณ์พร้อมใช้งาน เป็นการให้ความระมัดระวังที่พึงมีในผู้ประกอบการวิชาชีพค้าขายพึงกระทำแล้ว
 โจทก์สามารถใช้งานรถยนต์ได้เรื่อยมาตั้งแต่ได้รับมอบรถยนต์ โดยไม่ปรากฏว่าโจทก์เคยได้รับ
 ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย หรือได้รับอันตรายจากการใช้งานรถยนต์ หรือ

- ๑๘ -

ความเสื่อมสภาพต่อประโยชน์ที่มุ่งหมายจะใช้ หรือเกิดความเสียหายต่อบุคคลอื่น รถยนต์จึงไม่ได้ก่อให้เกิดอันตรายและโจทก์ไม่เคยได้รับความเสียหายจากการใช้งานรถยนต์ จำเลยที่ ๑ ไม่เคยฉ้อฉลหลอกลวงโจทก์ให้ซื้อรถยนต์ตามโฆษณา จำเลยที่ ๑ ให้ข้อมูลข่าวสารรวมทั้งคำพรรณนาคุณภาพรถยนต์ด้วยข้อความจริง และถูกต้องตามคุณลักษณะสำคัญของรถยนต์ เป็นไปตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๒๒ และเป็นไปตามปกติ ประเพณีทางการค้าของผู้ประกอบการในธุรกิจยานยนต์ โจทก์สมัครใจซื้อรถยนต์ด้วยความพอใจในคุณภาพและสมรรถนะ และโจทก์ได้ตรวจสอบสภาพรถยนต์ และได้รับรถยนต์ไปใช้งานตลอดมา โจทก์ไม่ได้ซื้อรถยนต์พิพาทจากจำเลยที่ ๑ ไม่ได้ชำระราคาารถและค่าเช่าซื้อรถยนต์ให้แก่จำเลยที่ ๑ ดังนั้น โจทก์จึงไม่มีสิทธิฟ้องเรียกเงินค่ารถยนต์จากจำเลยที่ ๑ เหตุที่เครื่องยนต์มีความร้อนขึ้นจนทำให้เครื่องยนต์ได้รับความเสียหายที่ระยะเลขไมล์ ๙๐,๑๖๙ กิโลเมตร และต้องเปลี่ยนเครื่องยนต์ เนื่องจากโจทก์ไม่บำรุงรักษารถตามที่กำหนด ไม่นำรถเข้าตรวจสอบตามที่ระบุไว้ในคู่มือ ซึ่งผิดเงื่อนไขการรับประกันคุณภาพ แต่จำเลยที่ ๑ ให้ความช่วยเหลือ โดยอนุมัติการเปลี่ยนเครื่องยนต์ให้ใหม่เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ โดยที่โจทก์ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ รถยนต์มีระยะเลขไมล์ ๑๓๙,๓๐๙ กิโลเมตร โจทก์นำรถเข้าศูนย์บริการจำเลยที่ ๓ และแจ้งว่าเครื่องยนต์มีความร้อนขึ้นสูงอีก จำเลยที่ ๓ หรือมายังจำเลยที่ ๑ เบื้องต้นจำเลยที่ ๑ ให้ความช่วยเหลือ โดยจะเปลี่ยนเครื่องยนต์ใหม่ แต่โจทก์ต้องเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับของเหลวและค่าแรงเอง เนื่องจากไม่เข้าเงื่อนไขการรับประกันคุณภาพ เพราะโจทก์นำรถยนต์พิพาทเข้าตรวจสอบตามระยะทางไม่ครบตามกำหนด แต่โจทก์ปฏิเสธจำเลยที่ ๑ มอบหมายให้นายอภิสิทธิ์ เลี้ยงวิจิตร พนักงานของจำเลยที่ ๑ ไปตรวจสอบรถยนต์พิพาทที่ศูนย์บริการจำเลยที่ ๓

/นายอภิสิทธิ์...

- ๑๙ -

นายอภิรักษ์และนายการุณ ศรีบุญเรือง หัวหน้าช่างของจำเลยที่ ๓ ร่วมกันตรวจสอบพบว่า โจทก์นำรถยนต์ไปรับบริการบริการจากอู่ภายนอกและนำยาหล่อเย็นในระบบไม่ใช่ผลิตภัณฑ์ของมาสด้า ส่งผลต่อระบบระบายความร้อน ดังนั้น จำเลยที่ ๑ จึงปฏิเสธความช่วยเหลือที่เคยเสนอให้ เพราะเป็นการผิดเงื่อนไขการรับประกันคุณภาพ และความเสียหายของเครื่องยนต์เกิดจากการกระทำของโจทก์เอง หากโจทก์จะเปลี่ยนเครื่องยนต์ต้องเสียค่าเครื่องยนต์และค่าใช้จ่ายเอง และศูนย์บริการรถยนต์มาสด้าไม่มีนโยบายซ่อมให้ หากจะซ่อมต้องไปซ่อมอู่ช่างนอกเอง เมื่อความเสียหายเกิดจากการกระทำของโจทก์เอง โจทก์จึงไม่มีสิทธิเรียกค่าเสียหายจากจำเลยที่ ๑ โจทก์อ้างว่าเกิดเหตุรถยนต์กำลังตกหรือเครื่องยนต์ดับ ทำให้การแขวงภาวะคับขันไม่พ้นซึ่งทำให้เกิดอุบัติเหตุ เป็นคำกล่าวอ้างที่เลื่อนลอย ไม่มีพยานหลักฐานยืนยัน และโจทก์ไม่เคยแจ้งว่ามีเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้น รถยนต์มาสด้ารุ่นเดียวกับรถยนต์พิพาท ไม่ได้มีการเปลี่ยนเครื่องยนต์เนื่องมาจากความบกพร่องของเครื่องยนต์ เอกสารท้ายฟ้องหมายเลข ๑๕ เป็นการเปลี่ยนเครื่องยนต์ของรถยนต์รุ่นอื่น และมีสาเหตุที่แตกต่างกันออกไป โจทก์ไม่ได้รับความเสียหายต่อจิตใจอันเป็นผลโดยตรงมาจากความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพหรืออนามัย ตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าไม่ปลอดภัย พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๑๑ โจทก์จึงเรียกค่าเสียหายต่อจิตใจไม่ได้ ส่วนที่โจทก์อ้างถึงคำรักษาพยาบาล ก็ไม่ปรากฏว่าอาการปวดศีรษะ คลื่นไส้ เวียนหัวเกิดจากสาเหตุใด เกี่ยวข้องกับการใช้งานรถยนต์หรือไม่อย่างไร ฟ้องโจทก์ขาดอายุความเนื่องจากโจทก์พบว่ารถยนต์พิพาทมีการชำรุดบกพร่องและเป็นสินค้าไม่ปลอดภัยตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๗ แต่โจทก์นำคดีนี้มาฟ้องเกินกว่าระยะเวลา ๑ ปี และ ๓ ปี นับแต่วันที่โจทก์พบความชำรุดบกพร่องและอ้างว่ารถยนต์เป็นสินค้าไม่ปลอดภัย

/จำเลย...

- ๒๐ -

จำเลยที่ ๒ นำสืบว่า จำเลยที่ ๒ เป็นตัวแทนจำหน่ายรถยนต์ยี่ห้อมาสด้าให้แก่ จำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้ผลิตและประกอบรถยนต์คันพิพาท และจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ดูแลการขายรถยนต์ให้แก่โจทก์ตั้งแต่เริ่มการจอร์รถ ยื่นขอสินเชื่อต่อสถาบันการเงิน และส่งมอบรถยนต์ โจทก์ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์พิพาทกับธนาคารทีสโก้ จำกัด (มหาชน) ธนาคารจึงเป็นเจ้าของรถยนต์พิพาท และโจทก์ชำระค่าเช่าซื้อให้แก่ธนาคาร ดังนั้น โจทก์กับจำเลยที่ ๒ จึงไม่มีนิติสัมพันธ์ตามสัญญาซื้อขาย เพียงแต่โจทก์รับรถยนต์พิพาทจากจำเลยที่ ๒ เท่านั้น โดยก่อนส่งมอบรถยนต์จำเลยที่ ๒ ตรวจสอบสภาพรถตามเงื่อนไขของจำเลยที่ ๑ แล้ว พบว่ารถยนต์ทั้งก่อนและขณะส่งมอบให้แก่โจทก์มีสภาพสมบูรณ์พร้อมใช้งาน และโจทก์ตรวจสอบสภาพของรถยนต์ก่อนรับรถยนต์แล้ว การรับประกันรถยนต์เป็นไปตามเงื่อนไขที่จำเลยที่ ๑ กำหนด ซึ่งโจทก์ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ต้องเข้าเช็คระยะและซ่อมแซมรถยนต์ต่อศูนย์บริการที่ได้มาตรฐานที่จำเลยที่ ๑ กำหนด

โจทก์นำสืบว่า จำเลยทั้งสามมีฐานะเป็นนิติบุคคล จำเลยที่ ๑ ประกอบกิจการซื้อ นำเข้า ขาย หรือจัดจำหน่ายรถยนต์ใหม่จากบริษัทในเครือที่ผลิต หรือประกอบ หรือ นำเข้ารถยนต์ หรืออะไหล่รถยนต์ รวมถึงการรับประกันคุณภาพสินค้าและการบริการและกิจการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ประกอบกิจการขายรถยนต์ใหม่ที่จำเลยที่ ๑ ผลิต และกิจการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โจทก์ซื้อรถยนต์พิพาทยี่ห้อมาสด้า ซีเอ็กซ์-๕ รุ่นสกาย แอคทีฟ หมายเลขทะเบียน ๒ กฉ ๒๗๒๗ กรุงเทพมหานคร มาจากศูนย์จำหน่ายรถยนต์ จำเลยที่ ๒ รถยนต์พิพาทเป็นรถยนต์ที่อยู่ภายใต้การดำเนินกิจการตามวัตถุประสงค์ของ จำเลยทั้งสาม โดยร่วมกันหรือแทนกันในฐานะกลุ่มบริษัทหรือบริษัทในเครือซึ่งกันและกัน ซึ่งได้ร่วมขาย ผลิตเพื่อขาย ส่ง หรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายหรือซื้อเพื่อขายต่อ

/ซึ่งสินค้า...

- ๒๑ -

ซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการเกี่ยวกับรถยนต์หรืออะไหล่รถยนต์เพื่อจำหน่าย รถยนต์พิพาท เป็นสินค้าด้อยคุณภาพ ไม่ได้มาตรฐาน ขำรถบกพร่อง หรือเสื่อมความเหมาะสมแก่ประโยชน์ อันมุ่งจะใช้เป็นปกติ หรือไม่เป็นไปตามโฆษณา และเป็นสินค้าที่ไม่ปลอดภัย ซึ่งก่อให้เกิด หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้ใช้หรือผู้ร่วมเดินทางบนท้องถนนและบนทางเท้าได้ ซึ่งจำเลย ทั้งสามรู้อยู่แล้วก่อนส่งมอบสินค้า แต่กลับฉ้อฉลโฆษณาชวนเชื่อว่าสินค้าของตนมีคุณภาพดี หรือหนึ่งเสียไม่แจ้งให้ผู้บริโภคทราบ ทำให้โจทก์หรือผู้บริโภคโดยทั่วไปหลงเชื่อคำโฆษณา สำคัญผิดว่าสินค้าของจำเลยทั้งสามมีคุณภาพดี ซึ่งสินค้าชนิดและประเภทเดียวกันกับรถยนต์ พิพาทที่จำหน่ายในต่างประเทศถูกเรียกคืนสินค้าจากผู้บริโภค เนื่องจากผู้บริโภคใน ต่างประเทศเรียกร้องให้จ่ายเงินคืนและ/หรือเรียกค่าเสียหายจำนวนมาก ทั้งมีการร้องเรียน หรือฟ้องร้องจำนวนมาก จำเลยรู้ดีมาโดยตลอดแต่ไม่ยอมแจ้งให้ผู้บริโภคทราบ หากโจทก์ หรือผู้บริโภคทราบถึงความบกพร่องตั้งแต่แรกก็จะไม่ซื้อรถยนต์ของจำเลย ถือว่าจำเลย ทั้งสามประกอบกิจการด้วยความไม่สุจริตและมีพฤติการณ์ฉ้อฉล หรือหลอกลวงผู้บริโภค หรือไม่รับผิดชอบต่อสินค้าที่ส่งมอบมาโดยไม่ต้องตามความประสงค์ นอกจากนี้จำเลยทั้งสาม มีความผูกพันในฐานะผู้รับประกันสินค้าและบริการของรถยนต์รุ่นพิพาท จำเลยทั้งสาม จึงต้องรับผิดชอบในฐานะผู้รับประกันสินค้าด้วย จำเลยทั้งสามจึงต้องรับผิดชอบใช้ราคารถยนต์ พิพาทที่โจทก์ชำระไปทั้งหมด หรือเปลี่ยนสินค้าที่มีคุณภาพให้ ชดใช้ค่าเสียหาย ค่าขาด ประโยชน์ที่เกิดขึ้นระหว่างการใช้หรือครอบครองรถยนต์ โจทก์ซื้อรถยนต์พิพาทเมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ชำระเงินดาวน์ ๓๔๙,๐๐๒.๘๐ บาท และทำสัญญาเช่าซื้อกับสถาบัน การเงินในราคาเช่าซื้อ ๑,๕๐๕,๘๐๘ บาท ต่อมาเมื่อพบว่ารถยนต์รุ่นเดียวกับรถพิพาทเกิด ความชำรุด หรือแก่ไม่หาย หรือไม่มีวิธีการแก้ไข และจำเลยที่ ๑ ส่งหนังสือฉบับลงวันที่ ๓

/สิงหาคม...

สิงหาคม ๒๕๖๐ โจทก์และผู้บริโภค ขยายระยะเวลาการรับประกันรถยนต์รุ่นเดียวกับรถพิพาท จากเดิม ๓ ปี หรือ ๑๐๐,๐๐๐ กิโลเมตร เป็น ๖ ปี หรือ ๑๘๐,๐๐๐ กิโลเมตร แล้วแต่อย่างใดอย่างหนึ่งถึงก่อน ตามหนังสือขยายระยะเวลาการรับประกันรถ และภาพข่าวการขยายระยะเวลาการรับประกัน เอกสารหมาย จ.๘ และจ.๙ ต่อมาเมื่อโจทก์ใช้รถยนต์ถึงระยะทาง ๘๔,๐๐๐ กิโลเมตร รถยนต์พิพาทเกิดปัญหามีน้ำกระจายภายในฝากระโปรงรถ ช่างที่ศูนย์บริการจำเลยที่ ๓ แนะนำให้เติมน้ำยาหล่อเย็นเพื่อใช้งานไปก่อน ต่อมาประมาณวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ โจทก์ใช้รถยนต์ถึงระยะทาง ๙๐,๑๖๙ กิโลเมตร รถยนต์มีอาการผิดปกติ มีน้ำจากหม้อพักน้ำหล่อเย็นกระจายในห้องเครื่อง เจ้าหน้าที่ของศูนย์บริการจำเลยที่ ๓ แจ้งว่า เครื่องยนต์พัง เนื่องจากมีอาการน้ำดัน ซึ่งเครื่องยนต์จะมีความร้อนสูงมากและจะดันน้ำในหม้อน้ำระเบิดกระจายในห้องเครื่องยนต์ ศูนย์บริการจำเลยที่ ๓ ดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนเครื่องยนต์รถยนต์พิพาทให้ใหม่โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย โจทก์ทราบว่ามียุทธศาสตร์รุ่นเดียวกับรถพิพาทประสบปัญหาของรถยนต์เช่นเดียวกับโจทก์ร่วมกันยื่นฟ้องจำเลยที่ ๑ เป็นคดีแบบกลุ่มที่ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ คดีหมายเลขดำที่ ผบ ๕๑๑/๒๕๖๒ และพบว่า มีผู้บริโภคเสียหายต้องเปลี่ยนเครื่องยนต์หลายร้อยคน ข้อมูลของกรมขนส่งทางบก ณ วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๒ มีรถยนต์รุ่นรถพิพาทเปลี่ยนเครื่องยนต์ไปแล้ว ๘๘๘ คัน โดยมีหลายคันที่ต้องเปลี่ยนเครื่องยนต์เป็นครั้งที่ ๒ ตามสำเนาคำฟ้อง สำเนาคำสั่งอนุญาตให้ดำเนินคดีแบบกลุ่ม เอกสารข้อมูลรถยนต์รุ่นพิพาทที่ต้องเปลี่ยนเครื่องยนต์ใหม่ในประเทศ เอกสารหมาย จ.๑๓ ถึงจ.๑๕ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๓ โจทก์ใช้งานรถยนต์พิพาทถึงระยะทาง ๑๗๙,๗๐๙ กิโลเมตร ซึ่งยังอยู่ในระยะเวลาการรับประกัน ๖ ปี หรือ ๑๘๐,๐๐๐ กิโลเมตร รถยนต์พิพาทเกิดปัญหาเหมือนครั้งแรกอีก โจทก์นำรถยนต์เข้าศูนย์

- ๒๓ -

บริการจำเลยที่ ๓ ช่างแจ้งว่าเครื่องยนต์มีปัญหา น้ำดัน จำเลยที่ ๓ จะเปลี่ยนเครื่องยนต์ให้ฟรี แต่มีเงื่อนไขว่าให้โจทก์ถอนตัวจากการเป็นสมาชิกกลุ่มผู้บริโภคที่ใช้รถยนต์รุ่นพิพาทในการดำเนินคดีแบบกลุ่ม ของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ คดีหมายเลขดำที่ ผบ ๕๑๑/๒๕๖๒ โจทก์จำใจต้องตกลงเนื่องจากกลัวจะไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือจากจำเลยทั้งสามและจำเป็นต้องใช้รถ แต่หลังจากนั้นประมาณ ๓๐ วัน จำเลยที่ ๓ แจ้งปฏิเสธไม่เปลี่ยนเครื่องยนต์ให้โจทก์ฟรี โดยอ้างว่าโจทก์นำรถเข้าศูนย์บริการเพื่อเปลี่ยนถ่ายน้ำมันเครื่องไม่ครบทุกระยะ และโจทก์ไม่ได้ใช้น้ำยาหล่อเย็นของศูนย์บริการมาสด้า หากโจทก์จะเปลี่ยนเครื่องยนต์จะมีค่าใช้จ่ายประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ บาท แล้วจำเลยที่ ๓ แนะนำให้โจทก์เปลี่ยนปะเก็นฝาสูบในราคาประมาณ ๒๐,๐๐๐ บาท แทนการเปลี่ยนเครื่องยนต์ใหม่ โจทก์ไม่มีความรู้เกี่ยวกับเครื่องยนต์ และจำเป็นต้องใช้รถยนต์ จึงตกลงซ่อมและศูนย์บริการจำเลยที่ ๓ ดำเนินการสั่งอะไหล่ให้ปรากฏตามสำเนาใบเสนอราคา และสำเนาข้อความสนทนาระหว่างโจทก์กับนายธีรวัฒน์ หรือมีน ไม่ทราบนามสกุล ผู้จัดการศูนย์บริการจำเลยที่ ๓ ทางแอปพลิเคชันไลน์ เอกสารหมายเลข จ.๑๙ และจ.๒๐ แต่ต่อมาในช่วงบ่ายของวันเดียวกันทางศูนย์บริการจำเลยที่ ๓ แจ้งว่าไม่สามารถเปลี่ยนอะไหล่หรือซ่อมรถยนต์พิพาทให้ได้ และให้โจทก์ไปหาอยู่ภายนอกซ่อมรถยนต์เอง โจทก์จึงนำรถยนต์ออกจากศูนย์บริการจำเลยที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๓ โดยโจทก์ต้องขับรถช้าๆ ระหว่างทางต้องขับๆ หยุดๆ เพื่อให้เครื่องยนต์ไม่ร้อน โจทก์จึงลงบันทึกประจำวันเอกสารหมายเลข จ.๒๑ ไว้เป็นหลักฐาน โจทก์เคยเปลี่ยนน้ำยาหล่อเย็นจากสถานบริการที่ไม่ใช่ศูนย์บริการมาสด้าตั้งแต่อ่อนจะเปลี่ยนเครื่องยนต์ครั้งแรก แต่หลังจากเปลี่ยนเครื่องยนต์ครั้งแรกแล้วโจทก์ไม่เคยเปลี่ยนน้ำยาหล่อเย็นอีกเลย โจทก์ร้องเรียนเรื่องดังกล่าวต่อสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภค แต่นายเสรี สิทธิวิเศษ ผู้จัดการศูนย์บริการจำเลยที่ ๓

/ปฏิเสธ...

- ๒๔ -

ปฏิเสธความรับผิดชอบว่าจำเลยที่ ๑ เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบดำเนินการ และโจทก์ร้องเรียนไปยังคณะกรรมการการคุ้มครองผู้บริโภค สมาคมผู้แทนราษฎร แต่ยังไม่มีความคืบหน้า ตามสำเนาแบบคำร้องร้องเรียนการคุ้มครองผู้บริโภค และสำเนาหนังสือเชิญเข้าร่วมประชุมเอกสารหมาย จ.๒๒ และจ.๒๓ การที่จำเลยทั้งสามไม่รับผิดชอบต่อปัญหาของสินค้าด้วยคุณภาพหรือชำรุดบกพร่องที่จำเลยทั้งสามนำมาจำหน่าย ทั้งที่โฆษณาขายสินค้าอ้างว่า “ยิ่งใช้ยิ่งประหยัด” หรือ “ทั้งแรง ทั้งประหยัด” ทำให้โจทก์เกิดภาวะมีความเครียดมาก มีอาการปวดศีรษะมาก คลื่นไส้ เวียนศีรษะ จนต้องเข้ารับการรักษาและแพทย์แนะนำให้พักผ่อน ๑ วัน เสียค่ารักษาพยาบาล ๗๓๐ บาท ตามใบความเห็นแพทย์และใบเสร็จรับเงิน และสำเนาแผ่นโฆษณารถยนต์รุ่นพิพาท เอกสารหมาย จ.๒๔ ถึงจ.๒๖ โจทก์นำรถเข้าตรวจสอบที่ศูนย์บริการจำเลยที่ ๓ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ฟ้องคดีนี้วันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นเวลา ๓๓๗ วัน หรือ ๑๑ เดือน ๗ วัน ทำให้โจทก์ขาดประโยชน์จากการใช้งานรถยนต์ คำนวณตามราคาเช่ารถรุ่นเดียวกันตามท้องตลาดมีราคาวันละ ๒,๕๐๐ บาท คิดเป็นค่าขาดประโยชน์ทั้งหมด ๘๔๒,๕๐๐ บาท จำเลยทั้งสามไม่รับผิดชอบต่อโจทก์ ไม่เยียวยาแก้ไขปัญหาด้วยความจริงใจ เพียงแต่แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าเพื่อให้ผู้บริโภคยุติข้อเรียกร้อง และใช้ผู้บริโภคเป็นเครื่องมือในการทดลองระบบโดยการเปลี่ยนรถยนต์ให้แก่เจ้าของรถยนต์จำนวนมาก แต่ก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหาคือ บางคนต้องเปลี่ยนรถยนต์ถึง ๒ ครั้ง จำเลยไม่จริงใจในการเยียวยาแก้ไขปัญหาคือให้ผู้บริโภค และพยายามแสดงออกว่าจะรับผิดชอบต่อเพียงเพื่อยื้อเวลาให้หมดระยะเวลาการรับประกัน การเปลี่ยนรถยนต์จำเลยจะใช้รถยนต์ชุดเดิมๆ มาเปลี่ยนให้ จึงทำให้เกิดปัญหาเดิมซ้ำซาก และจำเลยจะไม่สนใจดูแลผู้บริโภคที่ใช้สิทธิเรียกร้องหรือออกสื่อเพื่อให้เกิดกระแสสังคม

/นอกจากนี้...

- ๒๕ -

นอกจากนี้จำเลยพยายามปกปิดความผิด ปิดบังซ่อนเร้นข้อมูลของผู้บริโภค โดยหากมีการนำรถเข้าซ่อมจำเลยจะไม่ลงรายการซ่อมให้ ไม่ให้ข้อมูลการซ่อมแก่ผู้บริโภคที่ร้องขอ เพราะจำเลยรู้ว่าผู้บริโภคกำลังจะเตรียมตัวฟ้องคดี เป็นความผิดตามกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔ (๑) และ (๓) การกระทำของจำเลยเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีของสังคมผู้ประกอบการธุรกิจ สร้างความเดือดร้อนเสียหายแก่สังคมและเศรษฐกิจ คำนึงถึงแต่ประโยชน์ส่วนตัว ขาดคุณธรรมจริยธรรมและธรรมาภิบาลในการประกอบธุรกิจ เป็นการกระทำโดยเจตนาเอาเปรียบผู้บริโภค หรือจงใจให้ผู้บริโภคได้รับความเสียหาย หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงไม่นำพาดูความเสียหายที่จะเกิดแก่ผู้บริโภค หรือกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนต่อความรับผิดชอบในฐานะผู้มีอาชีพหรือผู้ประกอบการอันยอมเป็นที่ไว้วางใจของประชาชน ขอให้ศาลกำหนดค่าเสียหายเชิงลงโทษให้จำเลยทั้งสามร่วมกันชำระค่าเสียหายเชิงลงโทษให้แก่โจทก์สองเท่าของค่าเสียหายตามความเป็นจริง ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๒ ประกอบพระราชบัญญัติความรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๑ รถยนต์รุ่นพิพาทของจำเลยทั้งสามเป็นสินค้าที่ไม่ปลอดภัย บกพร่อง ชำรุด หรือด้อยคุณภาพในส่วนของเครื่องกล เมื่อเกิดความผิดปกติจะส่งผลต่อความปลอดภัยของผู้ใช้รถยนต์และผู้ใช้ถนนร่วมกัน หากกำลังความเร็วตกหรือเครื่องยนต์ดับระหว่างขับขี่ รถที่ขับตามมาอาจเบรกไม่ทัน และเกิดอุบัติเหตุชนท้ายได้ หรือทำให้แซงในภาวะคับขันไม่พ้นเนื่องจากเครื่องยนต์ตกหรือดับ และทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ จำเลยรับรู้ปัญหาดังกล่าวมาตลอดแต่ไม่แก้ไข ไม่แจ้งข้อเท็จจริงถึงอันตรายที่อาจจะเกิดแก่โจทก์และผู้บริโภค รวมถึงแนวทางแก้ไขปัญหาที่ถูกต้อง เพราะกลัวเสียภาพลักษณ์หรือชื่อเสียงและความเชื่อมั่นในสินค้าของจำเลย อันเป็นการขาดธรรมาภิบาล ขัดต่อหลักสุจริตของผู้ประกอบการธุรกิจ ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ.

- ๒๖ -

๒๕๕๑ มาตรา ๑๒ ขอให้ศาลมีคำสั่งตามวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค มาตรา ๔๓ (๑) และ (๒) เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้น การกระทำของจำเลยทั้งสามทำให้โจทก์ต้องทนทุกข์ ไข้ร็ดด้วยความหวาดกลัว วิตกกังวลว่าอาจจะเกิดอันตรายต่อตนเองและครอบครัว รู้สึกสูญเสียเงินทองทรัพย์สินแต่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ตามที่มีการโฆษณาชวนเชื่อ ต้องเดือนร้อนกลางานและเสียเวลาคอยติดตามการแก้ไขปัญหาซ้ำแล้วซ้ำเล่า แต่ไม่ได้รับการเยียวยา ส่งผลกระทบต่อหน้าที่การงาน ทำให้เกิดความเครียดและส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจ ถือได้ว่าโจทก์ได้รับความเสียหายต่อจิตใจ ตามพระราชบัญญัติความรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าไม่ปลอดภัย พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๔ ตามพระราชบัญญัติความรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าไม่ปลอดภัย พ.ศ.๒๕๕๑ ขอให้จำเลยชดเชยค่าเสียหายต่อจิตใจ ๕๐,๐๐๐ บาท และเนื่องจากพันวิสัยจะหยั่งรู้ได้แน่ๆว่าความเสียหายตามฟ้องมีแท้จริงเพียงใด ขอให้ระบุไว้ในคำพิพากษาหรือคำสั่งว่ายังสงวนไว้ซึ่งสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษาหรือคำสั่งในส่วนนี้อีก ตามวิธีพิจารณาความคดีผู้บริโภค มาตรา ๔๐

พิเคราะห์แล้วรับฟังข้อเท็จจริงได้ในเบื้องต้นว่า จำเลยทั้งสามมีฐานะเป็นนิติบุคคล จำเลยที่ ๑ มีวัตถุประสงค์ประกอบกิจการจำหน่ายรถยนต์ยี่ห้อมาสต้าให้แก่ผู้จำหน่ายที่ได้รับการแต่งตั้งและทำสัญญากับจำเลยที่ ๑ ส่วนจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ มีวัตถุประสงค์ประกอบกิจการจำหน่ายรถยนต์ยี่ห้อมาสต้าที่ได้รับจากจำเลยที่ ๑ และเป็นผู้ให้บริการซ่อมบำรุงรถยนต์ยี่ห้อมาสต้า โจทก์ซื้อรถยนต์พิพาทจากจำเลยที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ชำระเงินดาวน์ ๓๔๙,๐๐๒.๘๐ บาท และทำสัญญาเช่าซื้อกับธนาคารทิสโก้ จำกัด (มหาชน) ในราคา ๑,๕๐๕,๘๐๘ บาท หลังจากนั้นวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ โจทก์ใช้งานรถยนต์พิพาทถึงระยะทาง ๙๐,๑๖๙ กิโลเมตร รถยนต์เกิดปัญหาน้ำดัน กล่าวคือ

/เป็นอาการ...

- ๒๗ -

เป็นอาการที่เครื่องยนต์มีความร้อนขึ้นสูงเกินกว่าที่กำหนด ทำให้แรงดันในหม้อพักน้ำยาหล่อเย็นเพิ่มสูงและดันน้ำยาหล่อเย็นออกมาจากหม้อพักน้ำหล่อเย็น ทำให้สูญเสีย น้ำยาหล่อเย็นและเครื่องยนต์ได้รับความเสียหาย โจทก์นำรถเข้าตรวจเช็คที่ศูนย์บริการจำเลยที่ ๓ และได้รับการอนุมัติจากจำเลยที่ ๑ ให้เปลี่ยนเครื่องยนต์ให้แก่โจทก์โดยไม่มีค่าใช้จ่าย ต่อมาวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๓ โจทก์ใช้งานรถยนต์พิพาทถึงระยะทาง ๑๗๙,๗๐๙ กิโลเมตร รถยนต์มีปัญหา น้ำดันอีกครั้ง โจทก์นำรถยนต์เข้าสู่ศูนย์บริการจำเลยที่ ๓ ช่างแจ้งว่าเครื่องยนต์มีปัญหา น้ำดัน จำเลยที่ ๑ มอบหมายให้นายอภิรักษ์ณ เลี้ยงวิจิตร พนักงานของจำเลยที่ ๑ ไปตรวจสอบรถยนต์พิพาทที่ศูนย์บริการจำเลยที่ ๓ นายอภิรักษ์ณ และนายการุณ ศรีบุญเรือง หัวหน้าช่างของจำเลยที่ ๓ ร่วมกันตรวจสอบพบว่ารถยนต์มีปัญหา น้ำดัน แต่ปฏิเสธการเคลมเปลี่ยนเครื่องยนต์ให้ใหม่ อ้างว่าไม่เข้าเงื่อนไขการรับประกันของจำเลยที่ ๑ เนื่องจากโจทก์ไม่ได้นำรถเข้าตรวจเช็คที่ศูนย์บริการมาสด้าตามระยะเวลาที่จำเลยที่ ๑ กำหนด และโจทก์นำรถยนต์ไปรับบริการบริการจากอู่ภายนอกและน้ำยาหล่อเย็นในระบบไม่ใช่ผลิตภัณฑ์ของมาสด้า จำเลยที่ ๑ จึงปฏิเสธไม่เปลี่ยนเครื่องยนต์ให้โจทก์ และหากโจทก์ประสงค์จะเปลี่ยนเครื่องยนต์ โจทก์ต้องชำระค่าเครื่องยนต์และค่าใช้จ่ายเอง และศูนย์บริการรถยนต์มาสด้าไม่มีนโยบายซ่อมให้ หากจะซ่อมต้องไปซ่อมอู่ช่างนอกเอง

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยเป็นประการแรกว่า คดีโจทก์ขาดอายุความหรือไม่ จำเลยที่ ๑ ให้การว่า โจทก์พบว่ารถยนต์พิพาทชำรุดบกพร่องและเป็นสินค้าไม่ปลอดภัย เรื่อยมาตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๗ แต่โจทก์นำคดีมาฟ้องในวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๔ เกินกว่าระยะเวลา ๑ ปี และ ๓ ปี นับแต่วันที่โจทก์พบความชำรุดบกพร่องและอ้างว่ารถยนต์เป็นสินค้าไม่ปลอดภัย เห็นว่า โจทก์ฟ้องขอให้จำเลยทั้งสามร่วมกันรับผิดชอบตามพระราชบัญญัติ

/ความรับผิด...

- ๒๘ -

ความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ.๒๕๕๑ มีอายุความ ๓ ปี นับแต่วันที่ผู้เสียหายรู้ถึงความเสียหายและรู้ตัวผู้ประกอบการ หรือ ๑๐ ปี นับแต่วันที่ขายสินค้า ตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๒ และให้รับผิดชอบจากการที่รถยนต์พิพาทเป็นสินค้าชำรุดบกพร่อง ไม่เป็นไปตามที่โฆษณาไว้ อันเป็นการผิดสัญญา ซึ่งต้องบังคับตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ.๒๕๕๑ มีอายุความฟ้องให้รับผิดชอบเพื่อความชำรุดบกพร่องภายใน ๑ ปี นับแต่พบเห็นความชำรุดบกพร่อง ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๗๔ ส่วนการฟ้องคดีเรื่องผิดสัญญาไม่มีกฎหมายบัญญัติอายุความไว้ โดยเฉพาะจึงมีอายุความ ๑๐ ปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๓/๓๐ โจทก์บรรยายฟ้องว่าเครื่องยนต์ของรถยนต์มีอาการน้ำดัน เนื่องจากเครื่องยนต์มีความร้อนสูงมาก ทำให้น้ำในหม้อน้ำระเบิดหรือกระจายออกมา โดยโจทก์พบว่าเครื่องยนต์มีความร้อนสูงครั้งแรกเมื่อโจทก์ใช้รถยนต์ถึงระยะเลขไมล์ประมาณ ๘๔,๐๐๐ กิโลเมตร และเมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ โจทก์นำรถเข้าศูนย์บริการจำเลยที่ ๓ และได้รับแจ้งว่าเครื่องยนต์มีอาการน้ำดัน ซึ่งได้รับการอนุมัติจากจำเลยที่ ๑ แก้ไขเปลี่ยนเครื่องยนต์ให้ใหม่แล้ว แต่ต่อมารยนต์มีอาการน้ำดันอีกครั้งเมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๓ โจทก์นำรถเข้าศูนย์บริการจำเลยที่ ๓ และขอเปลี่ยนเครื่องยนต์อีกครั้ง แต่จำเลยที่ ๑ และที่ ๓ ปฏิเสธ ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหายและฟ้องจำเลยทั้งสามเป็นคดีนี้ อันเป็นการฟ้องเรียกร้องความเสียหายจากเหตุการณ์ชำรุดบกพร่องของเครื่องยนต์ที่ปรากฏขึ้นครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ส่วนเหตุการณ์น้ำดันที่เกิดขึ้นครั้งแรก โจทก์ได้รับการแก้ไขจากจำเลยที่ ๑ แล้วและไม่ได้เรียกร้องค่าเสียหายจากเหตุการณ์ดังกล่าว โจทก์เพียงแต่บรรยายเพื่อให้เห็นความเป็นมาของการซื้อขาย

/รถยนต์...

- ๒๙ -

รถยนต์ ลักษณะและสภาพของรถยนต์พิพาทก่อนจะเกิดอาการน้ำตันครั้งหลังเท่านั้น จึงต้อง
เริ่มนับอายุความนับแต่เมื่อโจทก์พบความชำรุดบกพร่องของรถยนต์พิพาทครั้งหลังเมื่อวันที่
๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๓ โจทก์นำคดีมาฟ้องวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๔ อันเป็นการฟ้องภายใน
อายุความตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องข้างต้นแล้ว ข้อกล่าวอ้างของจำเลยที่ ๑ ฟังไม่ขึ้น และ
ฟังได้ว่าฟ้องโจทก์ไม่ขาดอายุความ

มีปัญหาต้องวินิจฉัยเป็นประการต่อไปว่า จำเลยทั้งสามต้องร่วมรับผิดชอบใน
ชำรุดของรถยนต์ตามฟ้องหรือไม่เพียงใด โจทก์ฟ้องว่ารถยนต์พิพาทและรถยนต์รุ่นเดียวกับ
รถพิพาทที่จำเลยทั้งสามจำหน่ายและให้บริการเกี่ยวกับรถยนต์เป็นสินค้าที่ชำรุดบกพร่อง
เป็นสินค้าที่ไม่ปลอดภัย และก่อให้เกิดอันตราย ตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความ
เสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๔ เนื่องจากเมื่อใช้รถไประยะ
หนึ่งแล้วรถยนต์หลายคันรวมทั้งรถยนต์พิพาทจะเกิดปัญหาเกิดอาการน้ำตัน ทำให้เกิด
อันตรายจากการใช้รถยนต์ จำเลยทั้งสามให้การปฏิเสธว่าอาการดังกล่าวเกิดจากการกระทำของ
โจทก์เองที่ไม่ได้นำรถเข้าตรวจเช็คที่ศูนย์บริการมาสด้าตามระยะเวลาที่จำเลยที่ ๑ กำหนด
และโจทก์นำรถยนต์ไปรับบริการบริการจากอยู่นอก และน้ำยาหล่อเย็นในระบบไม่ใช่
ผลิตภัณฑ์ของมาสด้า ไม่ใช่เพราะรถยนต์เป็นสินค้าที่ชำรุดบกพร่อง เป็นสินค้าที่ไม่ปลอดภัย
และก่อให้เกิดอันตราย กรณีจึงมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่าอาการน้ำตันเกิดขึ้นเนื่องจากความ
ชำรุดบกพร่องของสินค้าของจำเลยทั้งสาม หรือเกิดขึ้นเพราะการกระทำของโจทก์ จำเลยที่ ๑
มีวัตถุประสงค์ประกอบกิจการจำหน่ายรถยนต์ยี่ห้อมาสด้าให้แก่ผู้จำหน่ายที่ได้รับการแต่งตั้ง
และทำสัญญากับจำเลยที่ ๑ ส่วนจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ มีวัตถุประสงค์ประกอบกิจการจำหน่าย
รถยนต์ยี่ห้อมาสด้าที่ได้รับจากจำเลยที่ ๑ และเป็นผู้ให้บริการซ่อมบำรุงรถยนต์ยี่ห้อมาสด้า

/ถือเป็น...

- ๓๐ -

ถือเป็นผู้ประกอบการ ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ.๒๕๕๑ ที่กำหนดให้ผู้ประกอบการไม่ต้องรับผิดหากพิสูจน์ได้ว่า (๑) สินค้านั้นมีได้เป็นสินค้าที่ไม่ปลอดภัย หรือ (๓) ความเสียหายเกิดขึ้นจากการใช้หรือการเก็บรักษาสินค้าไม่ถูกต้องตามวิธีใช้ วิธีเก็บรักษา คำเตือนหรือข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าที่ผู้ประกอบการได้กำหนดไว้อย่างถูกต้องและชัดเจนตามสมควรแล้ว และจำเลยทั้งสามถือเป็นผู้ประกอบธุรกิจ มีภาระการพิสูจน์ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๙ มีหน้าที่ต้องนำสืบข้อเท็จจริงให้ปรากฏว่ารถยนต์เป็นสินค้าที่ปลอดภัย ไม่ชำรุดบกพร่องและไม่ก่อให้เกิดอันตราย และรถยนต์มีอาการน้ำตันเนื่องจากการกระทำของโจทก์เองที่ไม่นำรถเข้าตรวจเช็คที่ศูนย์บริการมาสด้าตามระยะเวลาที่กำหนด และโจทก์นำรถยนต์ไปรับการบริการจากอู่ภายนอกและนำยาหล่อเย็นในระบบไม่ใช่ผลิตภัณฑ์ของมาสด้าตามที่จำเลยทั้งสามกล่าวอ้างจริงหรือไม่ จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ มีนางสาวกัญญ์ชิสากิริกุล พนักงานของจำเลยที่ ๑ และนางสาวรัตนภรณ์ แก้วอยู่ พนักงานของจำเลยที่ ๒ เป็นพยานเบิกความว่า รถยนต์พิพาทและรถยนต์รุ่นเดียวกับรถพิพาทผ่านการรับรองมาตรฐานจากกรมการขนส่งทางบกและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจอุตสาหกรรม และมีการตรวจสอบความเรียบร้อยของรถยนต์พิพาทก่อนส่งมอบให้แก่ลูกค้า รถยนต์พิพาทจึงอยู่ในสภาพสมบูรณ์พร้อมใช้งาน เห็นว่า นางสาวกัญญ์ชิสากิริกุลเป็นพนักงานดูแลเรื่องการให้บริการและรับเรื่องร้องเรียน ส่วนนางสาวรัตนภรณ์เป็นพนักงานขาย พยานทั้งสองไม่เกี่ยวข้องกับการผลิตรถยนต์ย่อมไม่ทราบถึงมาตรฐานการผลิตและคุณภาพของรถยนต์ ดังที่นางสาวกัญญ์ชิสากิริกุลเบิกความตอบนายโจทก์ว่า พยานไม่ทราบว่ารถที่ส่งมอบให้แก่ลูกค้ามีสภาพสมบูรณ์หรือชำรุดบกพร่องหรือไม่ พยานไม่ทราบว่าปัญหาน้ำตันเกิดจากอะไรและมีอาการ

/อย่างไร...

- ๓๑ -

อย่างไร อีกทั้ง ข้อเท็จจริงรับฟังได้ยุติว่าอาการน้ำดันไม่ได้ปรากฏขณะซื้อหรือรับมอบรถยนต์ แต่จะปรากฏเมื่อใช้รถไประยะหนึ่งแล้ว ดังเช่นรถยนต์ของโจทก์ที่ปรากฏอาการน้ำดัน ที่ระยะทาง ๙๐,๑๖๙ กิโลเมตร และเมื่อได้รับการเปลี่ยนเครื่องยนต์ก็ปรากฏอาการน้ำดัน เช่นเดิมอีกครั้งที่ ๑๗๙,๗๐๙ กิโลเมตร นายอภิรักษ์ณ เลียงวิจิตร วิศวกรของจำเลยที่ ๑ และ นายการุณ ศรีบุญเรือง ช่างของจำเลยที่ ๓ เบิกความตรงกันว่า โจทก์นำรถเข้ารับการ ตรวจสอบที่ศูนย์บริการจำเลยที่ ๓ ที่ระยะทาง ๑๗๙,๗๐๙ กิโลเมตร เนื่องจากรถยนต์ มีอาการน้ำดัน พยานทั้งสองร่วมกันตรวจสอบและให้ความเห็นว่าเป็นอาการที่เกิดจากโจทก์ ไม่นำรถเข้าตรวจเช็คที่ศูนย์บริการมาสด้าตามระยะเวลาที่กำหนด และโจทก์นำรถยนต์ไปรับ การบริการจากอู่ภายนอกและน้ำยาหล่อเย็นในระบบไม่ใช่ผลิตภัณฑ์ของมาสด้า เห็นว่า จำเลยทั้งสามนำสืบว่ารถยนต์พิพาทมีอาการน้ำดันครั้งแรกที่ระยะทาง ๙๐,๑๖๙ กิโลเมตร ตรวจสอบพบว่าสาเหตุเกิดจากโจทก์ไม่นำรถเข้าตรวจเช็คที่ศูนย์บริการมาสด้าตามระยะเวลา ที่กำหนด แต่จำเลยที่ ๑ ก็ยังอนุมัติเปลี่ยนเครื่องยนต์ใหม่ให้แก่โจทก์ ต่อมาเมื่อรถยนต์ มีอาการน้ำดันอีกครั้งที่ระยะทาง ๑๗๙,๗๐๙ กิโลเมตร จำเลยที่ ๑ กลับอ้างว่าเป็นเพราะ โจทก์ไม่นำรถเข้าตรวจเช็คที่ศูนย์บริการมาสด้าตามระยะเวลาที่กำหนดและใช้น้ำยาหล่อเย็น ที่ไม่ใช่ผลิตภัณฑ์ของมาสด้า ซึ่งเหตุที่ปฏิเสธว่าไม่เอารถยนต์เข้าสู่ศูนย์ตามระยะเป็นเหตุ เดียวกันกับที่จำเลยที่ ๑ ตรวจสอบพบตั้งแต่รถมีอาการน้ำดันครั้งแรก แต่จำเลยที่ ๑ ก็ยัง อนุมัติเปลี่ยนเครื่องยนต์ให้ โดยในข้อนี้จำเลยทั้งสามไม่นำสืบให้เหตุผลว่าเพราะเหตุใด จึงไม่ปฏิเสธการเปลี่ยนเครื่องยนต์ให้แก่โจทก์ในครั้งแรก ส่วนที่นายอภิรักษ์ณและนายการุณ เบิกความในทำนองว่าพยานตรวจสอบพบว่าโจทก์นำรถพิพาทไปเปลี่ยนน้ำยาหล่อเย็นที่อู่ ที่ไม่ใช่ศูนย์บริการของมาสด้า และกระบวนการเปลี่ยนไม่ได้มาตรฐานและน้ำยาหล่อเย็นที่ใช้

/ไม่ใช่...

- ๓๒ -

ไม่ใช่ैयाหล่อเย็นของมาสด้านั้น เห็นว่า พยานทั้งสองปากเป็นพนักงานจำเลยมีส่วนได้เสีย การตรวจสอบของพยานไม่ได้ทำต่อหน้าผู้เชี่ยวชาญที่เป็นพยานคนกลาง และไม่ได้ตรวจสอบ ต่อหน้าโจทก์ คำเบิกความของพยานทั้งสองจึงไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง นอกจากนี้ นายการุณ ศรีบุญเรือง พยานจำเลยทั้งสาม นางสาวกัญญชิสรา กรีกุล นายอภิรักษ์ณ์ เลียงวิจิตร พยาน จำเลยที่ ๑ นายสงกรานต์ สิงห์เสวก พยานจำเลยที่ ๒ ต่างเบิกความตรงกันว่ามีรถยนต์ มาสด้ารุ่นเดียวกับรถยนต์พิพาทหลายคันมีอากรน้ำตันเหมือนรถยนต์พิพาท นายอภิรักษ์ณ์ เบิกความเป็นพยานจำเลยในคดีกลุ่มที่ผู้ใช้รถยนต์มาสด้าร่วมกันฟ้องจำเลยที่ ๑ เป็นคดีแพ่ง หมายเลขดำที่ ผบ.๕๑๑/๒๕๖๒ ของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ โจทก์คดีดังกล่าวเบิกความว่า รถรุ่นเดียวกับรถพิพาทได้รับความเสียหายเนื่องจากรถยนต์มีอากรน้ำตัน จนต้องมีการ เปลี่ยนเครื่องยนต์ให้รถยนต์รุ่นพิพาทจำนวนมากกว่า ๘๐๐ คัน ซึ่งนายอภิรักษ์ณ์เบิกความ ยืนยันข้อเท็จจริงดังกล่าวตามสำเนาคำฟ้องและสำเนาคำสั่งชั้นไต่สวนคำร้องขออนุญาต ดำเนินคดีแบบกลุ่ม เอกสารหมาย จ.๑๓ และจ.๑๔ นายการุณเบิกความว่ามีรถยนต์ รุ่นเดียวกับรถพิพาทมีอากรน้ำตันมาที่ศูนย์บริการจำเลยที่ ๓ ปีละประมาณ ๓ คัน แต่ไม่เคย พบปัญหาในรถรุ่นอื่น และมีการร้องเรียนเรื่องปัญหาน้ำตันในรถยนต์รุ่นเดียวกับรถ พิพาทในประเทศญี่ปุ่น นายสงกรานต์เบิกความว่ามีรถรุ่นเดียวกับรถพิพาทมีปัญหาน้ำตัน เข้ามารับบริการที่ศูนย์บริการจำเลยที่ ๒ ซึ่งจำเลยที่ ๒ จะสอบถามไปยังจำเลยที่ ๑ และมีการเปลี่ยนเครื่องยนต์ให้ใหม่ โดยจำเลยที่ ๑ จะส่งเครื่องยนต์มาให้ นายปณัสน์ บุญคำ พนักงานของจำเลยที่ ๑ เคยเบิกความเป็นพยานจำเลยที่ ๑ ในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ พ.๒๖๑๐/๒๕๖๐ ของศาลจังหวัดนนทบุรีว่า รถยนต์รุ่นเดียวกับรถพิพาทมีปัญหาเรื่องเรียนว่า เครื่องยนต์มีความร้อนสูงเกินกว่าปกติ จนต้องเปลี่ยนเครื่องยนต์ให้ ตามสำเนาคำเบิกความ

/เอกสาร...

เอกสารหมายเลข ๔๙ ซึ่งในข้อนี้จำเลยทั้งสามไม่ได้นำสืบในรายละเอียดว่ารถยนต์รุ่นพิพาทคันอื่นที่มีปัญหาน้ำดันนั้นมีความเสียหายมาจากอะไร อีกทั้งยังมีเอกสารข้อมูลข่าวสารของจำเลยที่ ๑ หมายเลข ๑๖ ที่จำเลยที่ ๑ นำสืบว่าเป็นเอกสารภายในไม่เผยแพร่ให้แก่บุคคลภายนอกระบุในทำนองว่าให้เชิญลูกค้าที่ใช้รถยนต์รุ่นพิพาทนำรถมารีโปรแกรมที่ศูนย์บริการ เพื่อลดอุณหภูมิเครื่องยนต์ และป้องกันไอเสียจากกระบอกสูบล้วนผ่านประเก็นฝาสูบเข้าไปในระบบหล่อเย็น ทำให้น้ำยาหล่อเย็นถูกดันออกจากถังพักน้ำสำรอง เมื่อพิจารณาประกอบกับข้อมูลการเปลี่ยนเครื่องยนต์ของรถยนต์รุ่นพิพาท และการนำเข้าเครื่องยนต์ของรถยนต์รุ่นพิพาทจากกรรมการขนส่งทางบกและกรมศุลกากร เอกสารหมายเลข ๑๕ และ ๓๓ บริษัทมาสด้าคอร์ปอเรชั่น ของประเทศญี่ปุ่นมีหนังสือเรียกคืนรถยนต์รุ่นพิพาทต่อกระทรวงคมนาคมเนื่องจากรถยนต์หลายคันมีอาการน้ำยาหล่อเย็นกระจายออกมา ตามสำเนาหนังสือและคำแปล เอกสารหมายเลข ๓๘ และมีคดีกลุ่มที่ผู้บริโภคร้องขอให้เรียกคืนรถยนต์มาสด้ารุ่นเดียวกับรถพิพาทหลายคนประสบปัญหาเหมือนโจทก์ ยื่นฟ้องจำเลยที่ ๑ เป็นคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ผบ.๕๑๑/๒๕๖๒ ของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ตามสำเนาคำฟ้องและสำเนาคำสั่งชั้นไต่สวนคำร้องขออนุญาตดำเนินคดีแบบกลุ่ม เอกสารหมายเลข ๑๓ และ ๑๔ และยังมีเอกสารเกี่ยวกับการเรียกคืนรถยนต์รุ่นพิพาทในประเทศไต้หวันเพื่อตรวจสอบเครื่องยนต์ของรถยนต์และแก้ไขปัญหาน้ำดัน ๑๑,๔๕๙ คัน เอกสารหมายเลข ๕๑ และ ๕๒ จึงรับฟังยืนยันข้อเท็จจริงได้ว่าปัญหาน้ำดันไม่ได้เกิดขึ้นกับรถยนต์คันพิพาทเท่านั้น แต่รถของจำเลยที่จำหน่ายไปแล้วหลายคันก็มีปัญหาน้ำดันด้วยเช่นกัน จำเลยที่ ๑ อนุมัติเปลี่ยนเครื่องยนต์ให้ผู้ซื้อไปแล้วหลายคน มีผู้ซื้อร้องเรียนและรวมตัวกันฟ้องร้องจำเลยเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว แสดงว่ารถยนต์ของจำเลยมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องคุณภาพของเครื่องยนต์ที่เมื่อใช้งานไปแล้วสักระยะหนึ่งจะ

/เกิดปัญหา...

- ๓๔ -

เกิดปัญหาน้ำดัน ตามเอกสารข้อมูลข่าวสารของจำเลยที่ ๑ หมายถึง ส.๑๖ ระบุว่าหากใช้งานไป จะเกิดอันตรายเพราะเครื่องยนต์มีความร้อนสูง **จึงถือว่ารถยนต์คันพิพาทเป็นสินค้าที่ชำรุดบกพร่อง มีความบกพร่องในการผลิต เป็นสินค้าที่ไม่ปลอดภัย ก่อให้เกิดอันตรายและความเสียหายได้** เมื่อโจทก์ได้รับความเสียหายจำเลยทั้งสามในฐานะผู้ประกอบการ ตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ.๒๕๕๑ จึงต้องร่วมกันรับผิดชอบต่อโจทก์ และโจทก์ฟ้องให้จำเลยทั้งสามต้องรับผิดชอบเพราะได้โฆษณาว่า รถยนต์คันพิพาทมีคุณภาพดี แต่รถยนต์กลับเป็นสินค้าที่ไม่ปลอดภัยอย่างที่จำเลยทั้งสามโฆษณา ดังนี้ เป็นการฟ้องให้รับผิดชอบจากการที่รถยนต์คันพิพาทไม่เป็นไปตามคำโฆษณาอยู่ในเกณฑ์ต้องบังคับตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ.๒๕๕๑ ซึ่งมาตรา ๑๑ กำหนดว่าประกาศ โฆษณา คำรับรองที่ทำให้ผู้บริโภคเข้าใจได้ในขณะทำสัญญาว่าผู้ประกอบการธุรกิจตกลงจะมอบให้หรือจัดหาให้ซึ่งสิ่งของใดแก่ผู้บริโภค ให้ถือว่าข้อความดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา โจทก์เบิกความว่า จำเลยทั้งสามโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ ว่ารถยนต์รุ่นพิพาทเครื่องยนต์มีสมรรถนะสูง ได้มาตรฐานความปลอดภัยสูงสุดของประเทศญี่ปุ่น ยิ่งใช้ยิ่งประหยัด ทั้งแรงทั้งประหยัด โดยอ้างส่งสำเนาแผ่นโฆษณารถยนต์รุ่นพิพาท เอกสารหมาย จ.๒๕ และจ.๒๖ ซึ่งมีข้อความตรงตามที่โจทก์เบิกความเป็นพยานหลักฐาน ส่วนจำเลยทั้งสามไม่นำสืบปฏิเสธข้อเท็จจริงส่วนนี้ ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ตามที่โจทก์นำสืบ เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่ารถยนต์พิพาทเป็นทรัพย์สินที่ไม่ปลอดภัย ดังนั้นจึงไม่เป็นไปตามคำโฆษณาขายรถยนต์ จำเลยที่ ๑ ในฐานะผู้รับประกันสินค้าและจัดจำหน่ายรถยนต์พิพาท มอบให้จำเลยที่ ๒ เป็นตัวแทนจำหน่ายของจำเลยที่ ๑ และขายรถยนต์คันพิพาทให้แก่โจทก์ ส่วนโจทก์เป็นผู้จองซื้อรถจากจำเลยที่ ๒ โดยวิธีเช่าซื้อ

/กับธนาคาร...

- ๓๕ -

กับธนาคาร จำเลยที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้จำหน่ายรถให้แก่โจทก์จึงยอมอยู่ในฐานะผู้ขายรถพิพาท แม้โจทก์จะจองรถจากจำเลยที่ ๒ และซื้อโดยวิธีเช่าซื้อรถจากธนาคาร ก็หาไม่ผลเปลี่ยนแปลง นิติสัมพันธ์ระหว่างจำเลยที่ ๒ กับโจทก์ การที่โจทก์ตกลงซื้อรถจากจำเลยที่ ๒ เพราะเชื่อ คำโฆษณา ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาระหว่างจำเลยที่ ๒ กับโจทก์ เมื่อรถไม่เป็นไปตาม คำโฆษณา และเป็นเหตุให้โจทก์ได้รับความเสียหาย จำเลยที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้ขายจึงเป็นฝ่าย ผิดสัญญาและต้องร่วมรับผิดชอบตามสัญญาซื้อขาย นางสาวกัญญชิสา กรีกุล พนักงานจำเลยที่ ๑ เบิกความว่า จำเลยที่ ๑ จำหน่ายรถให้กับผู้จำหน่ายที่ได้รับการตกลงทำสัญญากับจำเลยที่ ๑ เท่านั้น นางสาวรัตนภรณ์ แก้วอยู่ พนักงานขายของจำเลยที่ ๒ เบิกความว่า จำเลยที่ ๒ เป็นตัวแทนจำหน่ายรถยนต์ให้จำเลยที่ ๑ โดยจำเลยที่ ๒ ได้รับรถยนต์จากจำเลยที่ ๑ เพื่อ จัดจำหน่ายให้แก่ลูกค้า ซึ่งพฤติการณ์ในการประกอบธุรกิจดังกล่าว ประกอบกับหลังเกิดเหตุ พนักงานจำเลยที่ ๑ ร่วมตรวจสอบรถยนต์พิพาทของโจทก์ แสดงให้เห็นว่าจำเลยที่ ๑ และ ที่ ๒ มีฐานะที่ต่างเป็นตัวแทนซึ่งกันและกันในการร่วมกันประกอบธุรกิจจำหน่ายและ ให้บริการซ่อมบำรุง จึงต้องผูกพันรับผิดชอบโจทก์ตามสัญญาซื้อขาย ส่วนจำเลยที่ ๓ แม้จะ ไม่ใช่ผู้ที่จำหน่ายรถยนต์คันพิพาทให้แก่โจทก์ แต่ก็เป็นผู้ประกอบธุรกิจจำหน่ายและให้บริการ ซ่อมบำรุงรถยนต์ของจำเลยที่ ๑ เช่นเดียวกับจำเลยที่ ๒ ดังนั้น จำเลยที่ ๑ และที่ ๓ จึงมี ฐานะที่ต่างเป็นตัวแทนซึ่งกันและกันในการร่วมกันประกอบธุรกิจเช่นกัน และจำเลย ที่ ๓ ยังเป็นผู้ให้บริการที่ดูแลตรวจเช็ค บำรุงรักษาและซ่อมแซมรถยนต์คันพิพาทให้แก่โจทก์ ภายใต้งบเงื่อนไขและการได้รับอนุมัติของจำเลยที่ ๑ ดังเช่นจำเลยที่ ๑ ส่งนายอภิรักษ์ วิศวกร อาวุโส มาร่วมตรวจสอบรถยนต์พิพาทร่วมกับช่างของจำเลยที่ ๓ ที่ศูนย์บริการของจำเลย ที่ ๓ และร่วมกันมีความเห็นและปฏิเสธไม่เปลี่ยนเครื่องยนต์ให้แก่โจทก์ ดังนี้ จำเลยทั้งสาม

/จึงเป็น...

- ๓๖ -

จึงเป็นผู้ประกอบธุรกิจ โดยมีโจทก์เป็นผู้บริโภคมอยู่ในฐานะเป็นผู้ซื้อและผู้ได้รับการบริการ ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ.๒๕๕๑ และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.๒๕๒๒ เมื่อโจทก์ได้รับความเสียหายจากการซื้อสินค้าและจากการบริการของจำเลยทั้งสาม โจทก์ยอมมีอำนาจเรียกร้องให้จำเลยทั้งสามชดใช้ค่าเสียหายให้แก่โจทก์ได้ โจทก์เบิกความว่าโจทก์ได้รับความเสียหายไม่สามารถใช้งานรถยนต์ต่อไปได้ ขอให้จำเลยทั้งสามร่วมกันใช้ราคาค่าเช่าซื้อรถยนต์คันพิพาท ๑,๕๐๕,๘๐๘ บาท และค่าขาดประโยชน์จากการไม่ได้ใช้รถยนต์ในอัตราวันละ ๒,๕๐๐ บาท ตั้งแต่นำรถเข้าตรวจเช็คที่ศูนย์บริการจำเลยที่ ๓ วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๓ จนถึงวันฟ้องรวมจำนวน ๘๔๒,๕๐๐ บาท เห็นว่า ค่าเสียหายสองส่วนนี้ซ้ำซ้อนกัน เพราะหากจะต้องกำหนดค่าเสียหายเป็นราคารถยนต์ให้แก่โจทก์ ย่อมต้องกำหนดราคาให้เหมาะสมกับสภาพรถยนต์ ณ เวลาที่โจทก์อ้างว่าไม่สามารถใช้งานรถยนต์ได้ และเมื่อโจทก์ได้รับชดใช้ราคาารถยนต์ตามจำนวนที่เหมาะสมแล้ว โจทก์ย่อมไม่สามารถเรียกค่าขาดประโยชน์จากการใช้รถยนต์หลังจากนั้นได้อีก และรถยนต์เป็นทรัพย์สินที่ย่อมเสื่อมสภาพไปเพราะการใช้งานและเสื่อมราคาตามระยะเวลาใช้งานเป็นปกติ ราคาเช่าซื้อรถยนต์จึงไม่ใช่ราคาารถยนต์ที่แท้จริง เมื่อพิจารณาถึงระยะเวลาที่โจทก์ใช้งานรถยนต์มาโดยตลอดจนถึงวันที่รถยนต์มีปัญหาและเข้าตรวจเช็คที่ศูนย์บริการจำเลยที่ ๓ ประกอบกับไม่ปรากฏข้อเท็จจริงยืนยันชัดเจนว่ารถยนต์คันพิพาทสามารถซ่อมแซมใช้งานต่อไปได้หรือไม่ เห็นสมควรกำหนดให้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ในฐานะผู้จำหน่ายรถยนต์คันพิพาทร่วมกันชดใช้ค่าเสียหายส่วนนี้ให้แก่โจทก์ ๖๐๐,๐๐๐ บาท และโจทก์เบิกความว่าการที่จำเลยทั้งสามไม่รับผิดชอบต่อสินค้า จำเลยที่ ๑ และที่ ๓ ปฏิเสธไม่อนุมัติเคลมเปลี่ยนเครื่องยนต์ให้แก่โจทก์ หากโจทก์จะเปลี่ยนเครื่องยนต์ต้องเสียค่าใช้จ่ายเอง และจำเลยที่ ๑

/และที่ ๓...

- ๓๗ -

และที่ ๓ ไม่มีนโยบายซ่อมแซมเครื่องยนต์ที่มีปัญหาน้ำดัน หากจะซ่อมโจทก์ต้องไปซ่อมที่อยู่ที่ไม่ใช่ศูนย์บริการมาสด้า ทำให้โจทก์เกิดภาวะเครียด ปวดศีรษะ เวียนศีรษะและคลื่นไส้ ต้องไปพบแพทย์ และเข้ารับการรักษา ๑ วัน เสียค่ารักษา ๗๓๐ บาท การกระทำของจำเลยดังกล่าวทำให้โจทก์ทนทุกข์ วิตกกังวลว่าจะเกิดอันตรายจากการใช้รถยนต์ รู้สึกสูญเสียเงินทอง เสียเวลาติดตามการซ่อมแซมรถยนต์แต่กลับไม่ได้รับการเยียวยาแก้ไข ทำให้เกิดภาวะเครียดส่งผลต่อจิตใจ ขอให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชดเชยค่าเสียหายต่อจิตใจ ๕๐,๐๐๐ บาท เห็นว่า โจทก์มีใบเสร็จค่ารักษาพยาบาล เอกสารหมาย จ.๒๔ อ้างส่งเป็นหลักฐานยืนยันอีกทั้งปัญหาของรถยนต์พิพาทที่เกิดขึ้นกับโจทก์ ย่อมทำให้โจทก์ซึ่งเป็นผู้บริโภคต้องได้รับความเดือดร้อน ส่งผลให้เกิดปัญหาต่อสภาพจิตใจ ถือว่าโจทก์ได้รับความเสียหายต่อจิตใจ โจทก์เบิกความว่านายการุณ ศรีบุญเรือง ช่างของจำเลยที่ ๓ แจ้งโจทก์ทางแอปพลิเคชันไลน์ว่าจำเลยที่ ๓ จะเปลี่ยนเครื่องยนต์ให้รถยนต์คันพิพาท แล้วนายการุณแจ้งนายธีรวัฒน์หรือมิน ไม่ทราบนามสกุล ผู้จัดการของจำเลยที่ ๓ ว่า โจทก์ไม่สะดวกถอนฟ้อง จากนั้นนายธีรวัฒน์สอบถามโจทก์ทางแอปพลิเคชันไลน์เกี่ยวกับเรื่องที่โจทก์ไม่ถอนฟ้อง โดยแจ้งโจทก์ว่าจะยังไม่เปลี่ยนเครื่องยนต์ให้ และต้องเคลียร์กับโจทก์เรื่องที่ขอให้โจทก์ถอนฟ้องให้เรียบร้อยก่อน และมีการเจรจาว่าจะซ่อมรถยนต์คันพิพาทให้แก่โจทก์ ราคาซ่อมไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท โดยอ้างส่งข้อความสนทนาทางไลน์เอกสารหมาย จ.๓๖ จ.๓๗ และ จ.๒๘ เป็นหลักฐาน มีข้อความสอดคล้องตรงกันกับข้อเท็จจริงที่โจทก์เบิกความยืนยัน รับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า จำเลยที่ ๓ โดยนายการุณและนายธีรวัฒน์พนักงาน เคยแจ้งโจทก์ว่าจะเปลี่ยนเครื่องยนต์รถยนต์คันพิพาทให้แก่โจทก์ใหม่ โดยมีการเจรจาขอให้โจทก์ถอนฟ้องจำเลยที่ ๑ ในคดีกลุ่ม แต่ต่อมาเมื่อโจทก์ถอนฟ้องจำเลยที่ ๑ แล้ว ปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ และ

ที่ ๓ กลับปฏิเสธไม่ยอมเปลี่ยนเครื่องยนต์ให้ และเสนอจะซ่อมแซมรถยนต์ให้แก่โจทก์ แต่สุดท้ายแล้วจำเลยที่ ๑ และที่ ๓ ปฏิเสธไม่ซ่อมแซมรถยนต์ให้โจทก์ จำเลยที่ ๑ และที่ ๓ นำสืบว่าจำเลยไม่มีนโยบายซ่อมรถยนต์ให้ ซึ่งจำเลยที่ ๑ และที่ ๓ ไม่ได้นำสืบอธิบายเหตุผลของนโยบายดังกล่าว อีกทั้งยังขัดแย้งแตกต่างจากข้อความสนทนาทางแอปพลิเคชันไลน์ที่โจทก์พูดคุยกับพนักงานของจำเลยที่ ๓ พยานหลักฐานของจำเลยที่ ๑ และที่ ๓ จึงไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง และรับฟังเท็จจริงได้ตามที่โจทก์กล่าวอ้าง ซึ่งพฤติการณ์ดังกล่าวย่อมทำให้โจทก์เดือดร้อน สับสน เครียด และได้รับความเสียหายต่อจิตใจเป็นอย่างมาก เห็นว่าค่าเสียหายต่อจิตใจที่โจทก์เรียกให้จำเลยชดใช้จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาทนั้น เป็นจำนวนที่เหมาะสมต่อพฤติการณ์แล้ว และเป็นความเสียหายที่เป็นผลโดยตรงจากการกระทำของจำเลยที่ ๑ และที่ ๓ ที่ไม่เปลี่ยนเครื่องยนต์และซ่อมแซมรถยนต์ให้แก่โจทก์ทั้งที่รถยนต์ยังอยู่ในระยะเวลาประกัน จำเลยที่ ๑ และที่ ๓ จึงต้องร่วมกันรับผิดชอบใช้ค่ารักษาพยาบาลและค่าเสียหายต่อจิตใจให้แก่โจทก์ตามจำนวนที่โจทก์เรียกร้อง นอกจากนี้ยังเห็นว่าการกระทำของจำเลยที่ ๑ และที่ ๓ ดังกล่าวเป็นการกระทำที่มีลักษณะเป็นการเอาเปรียบผู้บริโภคโดยไม่เป็นธรรม ไม่นำพาต่อความเสียหายที่จะเกิดแก่ผู้บริโภค เป็นการไม่รับผิดชอบในฐานะผู้มีอาชีพหรือธุรกิจอันยอมเป็นที่ไว้วางใจของประชาชน เห็นสมควรกำหนดให้จำเลยที่ ๑ และที่ ๓ ชดใช้ค่ารักษาพยาบาลและค่าเสียหายต่อจิตใจให้แก่โจทก์เพื่อการลงโทษเพิ่มขึ้นสองเท่าของค่าเสียหายที่แท้จริง ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๔๒ เป็นเงิน ๑๐๑,๔๖๐ บาท เมื่อหน้าที่จำเลยทั้งสามต้องชำระเป็นหนี้เงิน โจทก์จึงมีสิทธิคิดดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง (เดิม) แต่ถ้ากระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนอัตราโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

- ๓๙ -

เมื่อใด ก็ให้ปรับเปลี่ยนไปตามนั้น ตามมาตรา ๒๒๔ (ที่แก้ไขใหม่) แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ส่วนที่โจทก์ขอให้ศาลมีคำสั่งตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔๓ นั้น เห็นว่า พยานหลักฐานของคู่ความทั้งสองฝ่ายไม่มีน้ำหนักเพียงพอให้รับฟังยืนยันได้ว่ารถยนต์รุ่นเดียวกับรุ่นพิพาทของจำเลยที่ ๑ ทุกคันเป็นทรัพย์สินที่อาจเป็นอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ หรืออนามัยของผู้บริโภคโดยส่วนรวมและไม่อาจใช้วิธีป้องกันอย่างอื่นได้ จึงไม่มีเหตุให้จำต้องมีคำสั่งตามที่โจทก์กล่าวอ้าง และกรณีไม่จำเป็นต้องมีคำสั่งตามคำร้องของโจทก์ฉบับลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๖ ที่อยู่ในสำนวน ซึ่งศาลมีคำสั่งให้รวมวินิจฉัยในคำพิพากษา ที่ระบุว่าโจทก์ขอหมายเรียกเอกสารข่าวสารบริการเทคนิคเกี่ยวกับอาการน้ำตันของรถยนต์รุ่นพิพาทจากจำเลยทั้งสาม แต่จำเลยทั้งสามปฏิเสธไม่นำส่งให้ ทั้งที่มีเอกสารอยู่ในความครอบครอง ขอให้ถือว่าข้อเท็จจริงแห่งข้ออ้างที่โจทก์จะต้องนำสืบโดยเอกสารนั้น จำเลยทั้งสามได้ยอมรับแล้ว เนื่องจากไม่มีผลเปลี่ยนแปลงคำพิพากษา

พิพากษาให้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ร่วมกันชดเชยค่าเสียหายให้แก่โจทก์ ๖๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๖๐๐,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๔) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ และให้จำเลยที่ ๑ และที่ ๓ ร่วมกันชดเชยค่าเสียหายเป็นค่ารักษาพยาบาลและค่าเสียหายต่อจิตใจให้แก่โจทก์ โดยกำหนดให้ชดเชยเพื่อการลงโทษเพิ่มขึ้นสองเท่าของค่าเสียหายที่แท้จริงเป็นเงิน ๑๐๑,๔๖๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๑๐๑,๔๖๐ บาท นับถัดจากวันฟ้อง เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ และถ้ากระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนอัตราโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาเมื่อใด ก็ให้ใช้อัตราดอกเบี้ยที่ปรับเปลี่ยนไปบวกด้วยอัตราเพิ่ม

/ร้อยละ...

- ๕๐ -

ร้อยละ ๒ ต่อปี แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ตามที่โจทก์ขอ ค่าฤชาธรรมเนียม
ให้เป็นพับ ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก./

นางศิริยา มหาทรัพย์ไพบุลย์

นางएमอมรา ศิริปักษานนท์

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวกุลจิรา สิงห์ธนะ)
เจ้าพนักงานศาลยุติธรรมปฏิบัติการ

- 4 มี.ค. 2567